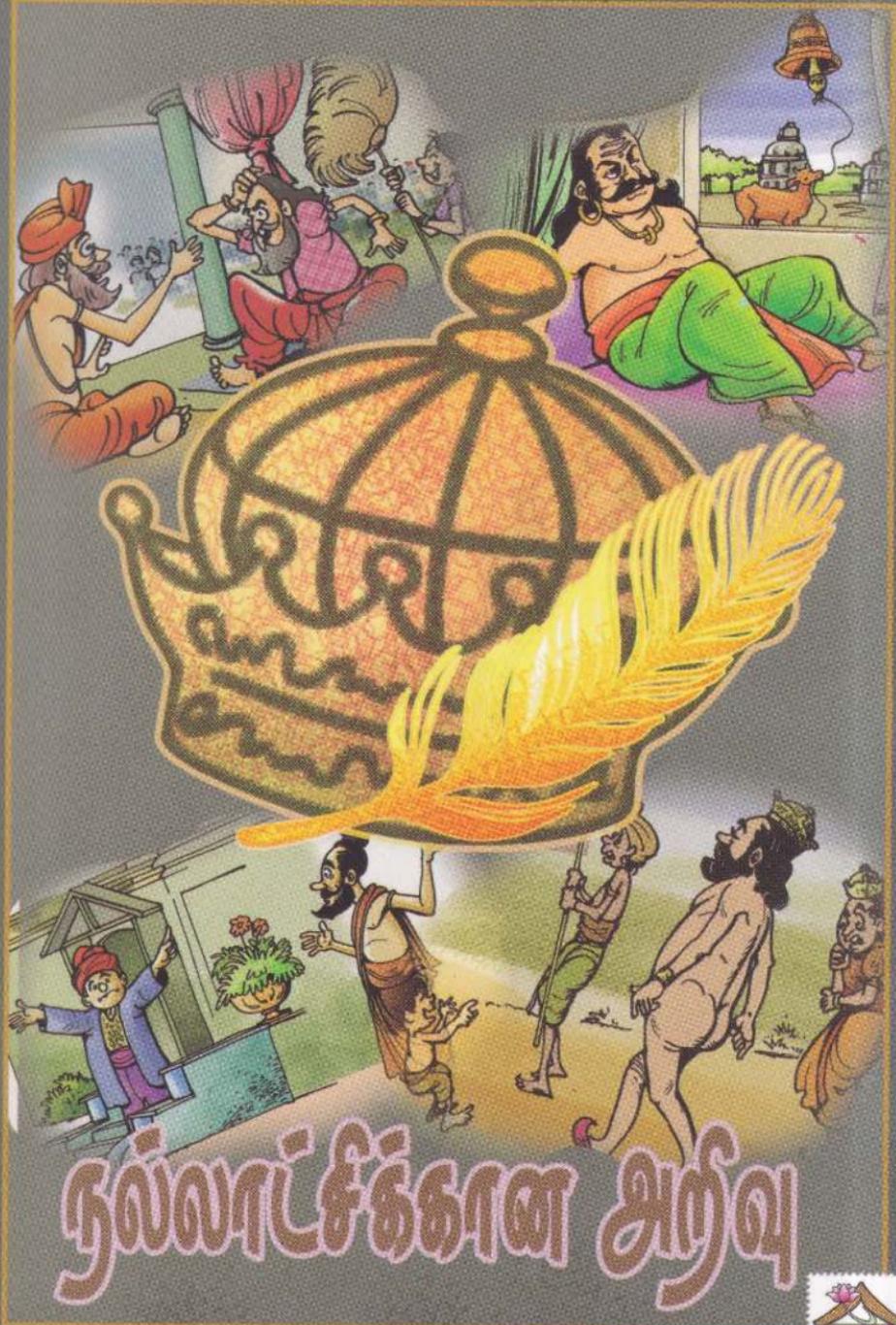

Wisdom Series - Book 4

நல்லாட்சுக்கான அறவு

(Wisdom for good governance)

மீனி உருவாக்கமும் தொகுப்பும்
சிட்டிமி மாகால் டயல்

தமிழில்:
திக்குவல்கை கமால்

தொதூண் பம்பிரிங் ஹவல்
உள்வை வீதி, நூஸ்வை
தொ.பே:032 2263446
E-mail-thothanna@yahoo.com

Nallaatchikkana Ariwu

Sydney marcus Dias

Translated by:

Dickwelle Kamal

First Print - 2011 November

ISBN - 978-955-1848-68-2

Computer Type setting

S.S.Kumari

Illustration

Palitha Janaranjana

Printed by

Jayan Print Graphics

Galahitiyawa

Ganemulla

Published by

Thothanna Publishing House

Uswewa Road

Anamaduwa

Sri Lanka

This book is published on behalf of

-Deutsche Gesellschaft für

Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH

-Facilitating Initiatives for

Social Cohesion & Transformation (FLICT)

207/17, Dharmapala Mawatha

Colombo 07

Sri Lanka

நல்லாட்சுக்கான அறவு

(Wisdom for good governance)

மீள் உருவாக்கமும் தொகுப்பும்
சிற்னி யாகஸ் டயஸ்

தமிழில்:
திக்ருவல்லை கமார்

தொதென்ன பரிவிளிங் ஹவஸ்
உல்லை ஸ்தி, ஓஸமாவ
தொ.பே:032 2263446
E-mail-thothanna@yahoo.com

நல்லாட்சிக்கான அறிவு

சிட்னி மாகஸ் டயஸ்

தமிழில்

திக்குவல்லை கமால்

முதல் பதிப்பு - 2011 நவம்பர்

ISBN - 978-955-1848-68-2

கண்ணிப் பதிவும் பக்கமாக்கலும்

எஸ்.எஸ். குமாரி

அட்டைப்படம்

பாலித ஜனரஞ்சன

அச்சகம்

ஜயன் பிரின்டஸ் கிராஃபிக்ஸ்
கணேமுல்லை

வெளியீடு

தோதென்ன பப்ளிஷ்டிங் ஹெவுஸ்
உஸ்வெவ வீதி,
ஆனம்பூவ.

தொ.பே: 032 2263446

ஈ.மெயில்: thothanna@yahoo.com

அறிமுகம் ।

நல்லாட்சிக்கான அறிவு எனும் இந்த நாலுக்கு மனிதன் பற்றிய மிகப் பெரியதும், சீக்கலானதும், மிக அவசியமானதுமான சமூக அமைப்பான அரசின் நல்லுட்சி அடிப்படை ஆகின்றது. அரசானது அரசாங்கத்திலும் பார்க்க, பரந்த ஒரு நிறுவனமும் ஆழமான செயற்தொடர் ஒன்றும் ஆகும்.

அரசை நடத்தும் செயற்றோடரும், அரசாங்கத்தை நடாத்தும் செயற்றோடரும் மனித வாழ்வின் எல்லாத் துறைகளுடனும் தொடர்புற்றது. தங்கால மனித வாழ்க்கையில் அது செல்வாக்குச் செலுத்தாத ஒரு துறையாவது இல்லை எனலாம். அது பக்கத் தோற்றுத்தில் மாத்திரமல்லாது இயற்கையான உயிரியல் இயல்புகள் மீதும் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற ஒரு நிறுவனமாகும்.

நபரினதோ அமைப்பொன்றினதோ பூரணத்தையும் முழுமையான அபிவிருத்தியையும் குடும்பத்தினாடாகவோ, குழுவினாடாகவோ வகுப்பொன்றினாடாகவோ கிராமத்தினாடாகவோ பேற முடியாது. மாறாக சமுதாயத்தின் மிகப் பெரும் நிறுவனமான அரசின் மூலமாகவே பேற முடியும் இதன் படி நல் இராச்சியம், நல் சமூகம் நல்ல பிரசைகள் ஆகியவற்றை உருவாக்குதலும், நல்லாட்சி பற்றிய மனித இனத்தின் கருத்தும், அரசும் அரசாங்கமும் உருவான ஆரம்பகாலத்தில் இருந்தே எழு ஆரம்பித்ததாக பல மக்கள் சமூகங்களின் கிராமிய இலக்கிய ஆக்கங்களினாடாக தெளிவாகப் புலப்படுகிறது.

மனித இனத்தின் புராதன வரலாற்றுக் காலத்தில் இருந்தே மனித சமூகத்தினதும் அதன் ஆட்சியினதும் தவறான ஆட்சி முறைக்கு எதிரான நல்லாட்சி பற்றிய கருத்து எழுந்தது என்பது மிகவும் பிரபலமான ஒரு உண்மையாகும்.

சமூகத்தையும், அரசு நிருவாக நடவடிக்கைகளையும் ஊடு தெரியக் கூடியவாறு நியாயபூர்வமாகவும், சமாதானமாகவும், புனிதமாகவும் அமைந்த ஒரு பிரவேசத்தின் ஊடாக நாடாத்திச் செல்வது நல்லாட்சி எனப்படும். மக்கள் இலக்கியத்தில் காணப்படும் நல்லாட்சியிடன் தொடர்புடைய கதைகளில், நிரவாகிகள் புத்திசாலியான சமூகம் முக்கிய முன்று பகுதியினரின் வகிபாகங்கள் வகை குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

இக்கதைகளில் நல்லாட்சிக்கான கட்டியக் காரணியான ஞானம் மைய எண்ணக்கருவாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அதுதவிர, ஆட்சியாளர்களின் பற்றியற தன்மை, சந்தர்ப்ப ஞானம், எளிமை, நுண்ணறிவு, உண்மை, ஹர்ஷம் நியாயம் ஆகியவையும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இவற்றைத்

தெளிவாகக் காட்டும் கதைகளாக புத்தி பேறவு, சுத்யுகம், கலீயுகம், தங்க பெயர்ஸ், அரசனின் மணி, மன்னன் மகாசேனனின் நல்லாட்சி ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். மேலும் கசப்பான ஆலிலைக் கதையின் மூலம் ஆட்சியாளரின் நடத்தை மனித தொடர்புக்கு மாத்திரமல்லது இப்பற்றையின் நிலைகைகளின் மீதும் செல்வாக்குச் செலுத்தும் என வலியுறுத்தப்படுகின்றது.

மேற்படி நல்லாட்சி அறிவு பற்றிய கதைத் தொகுப்பினில் ‘ஆக்கிரமிப்பிற்கு முன்னான்’ என்ற கதையில் நல்லாட்சிக்காக அறிஞர்களின் அலோசனைகள் ஆட்சியாளர்களுக்கு அவசியம் என்பது எடுத்துக் கூட்டப்படுகின்றது. இன்னைய காலகட்டத்தில் எமது நாட்டிலும் ஏற்பட்டுள்ள இனங்களுக்கிடையிலான பல் கலாசார, பல் சமயம், மாறும் போக்குகள் ஆகியவற்றுக்கு ஏற்றவாறு எமது அரசு கட்டமைப்பை சீரமைக்கும் சவாலை வெல்வதற்கான ஒளியை இதன் மூலம் பேற முடியும் என்பது எமது கருத்தாகும்.

இக்கதைத் தொகுதியில் வரும் அப்பவு ஆடை எனும் கதை இன்னைய காலகட்டத்திற்கு மிகவும் பொருத்தமான கதையாகக் குறிப்பிடலாம். முக்கியமாக இன்று நாம் வாழுகின்ற யுத்தத்திற்கு பின்னரான காலகட்டத்தில் இலங்கை சமூகத்தில் நிலவும் தேசிய, இன்றியான, சமய்தியான மற்றும் கலாசாரித்யான சூக்புத்தன்மை சகவாழ்வு மற்றும் சமாதானமான நல் வாழ்க்கையை உருவாக்கும் போது இலங்கைக்குப் பொருத்தமான, ஒரு சமூகத்தை அல்லது அரசை உருவாக்குதல் ஆட்சியாளர்களின், புத்திசாலியான சமூகத்தின் மற்றும் சிவில் சமூகத்தின் மிக முக்கிய வகிபாகத்தை நாம் இனங்காண முடியும். யுத்தத்திற்குப் பின்னரான இலங்கை சமுதாயத்தில் செயல்படும் சிக்கலானதும், எதிரெதிரானதும், போக்குகளை இதன் மூலம் நன்கு விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

சில சமயம் இந்நாலின் மூலம் எமது நாட்டில் நல்லாட்சி உருவாக்கப்படாமல் போகலாம். எனினும் தவறான நிர்வாக செயல்முறைகளையும், ஏனையவற்றையும் நல்லாட்சி போக்குக் திசைப்படுத்தல், தேவையான சிந்தனையையும் நோக்கையும் ஏற்படுத்தவும் அவை அதுபற்றி உரையாட இதனால் முடியும்.

இதன் எழுத்தாளரும் மீனா எழுதியவருமான இலங்கை சமுதாயத்தில் நல்லாட்சிக்குரிய கலாசாரத்தையும் நல்லாட்சி நோக்கையும் உருவாக்குவதனை பிரபலப்படுத்த தனது எழுத்தாற்றலை செலுத்தும் ஒரு நாலாசிரியர் சமூக விமர்சகரும் ஆவார்.

கலாநிதி டியூட்டர் வீரசிங்க
மண்டபாதிபதி
ஸ்ரீபாலி மண்டபம்
கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம் 2

உண்மையைத் தேடுதலின் மூலம் ஞானம் வளரும். உண்மையைத் தேடும் வழிகள் பலவாகும். சமூக கலாசார வரலாற்றை நோக்கும் போது, கதைகள் மூலம் உண்மையைத் தேடுவது ஒன்றும் புதிய வழியல்ல. கிராமிய இலக்கியம் போன்றே புனித பைபன், புனித குர்ஜுன், தம்மபதம் போன்றவற்றுடன் இணைந்த ஜாதகக் கதைகள், மகாபாரதம் ஆகிய பலவும் கதைகளால் நிரம்பியுள்ளன. இதன்படி போது மக்கள் பெரும்பாலும் கதைகளின் மூலமே உண்மையைத் தேடினர்.

தற்காலத்தில் பெரும்பாலான தத்துவாத்தை வாத விவாதங்களின் மூலம் நல்லோர் உண்மையைத் தேடுகின்றனர். இவற்றுள் பெரும்பாலானவை பொதுமக்களுக்கு அன்னியமானவையும், அவர்களால் தாங்க முடியாதவையும் ஆகும்.

நல்லாட்சி அறிவில் வரும் பெரும்பாலான கதைகளின் மூலம் மிக எளிமையாகவும், தேவையான போது ஆழமாகவும் நல்லாட்சி பற்றிய அறிவை பயில எமக்கு அழைப்பு விடுத்தலாகும்.

பெரும் அனுபவத்துடன் சமூக நல்வாழக்கைப் பணிகளில் ஈடுபடுகின்றவராகவும், சில காலம் ஆசிரியராகவும் அறிவுமிகு எழுத்தாளராகவும் சிட்டி மாகஸ் டயஸ் அவர்கள், பலகாலமாக சமூகத்தில் நல்லாட்சி அறிவால் தூண்டப்பட்ட கதை செல்லும் கலையினாடாக பின்பற்றும் இம்முயற்சி உண்மையைக் காணும் வழியில் ஒரு வெற்றிகரமான படிமுறையாக இனங்காணலாம்.

அலெக்ஸ் பெரேரா
ஆராய்ச்சி உதவியாளர்
பாராஞ்மன்ற விவகார அமைச்சு

உங்களை சில வார்த்தைகள்

இலங்கை சமூகத்தை உயர்ந்த முன்னேற்றுத்தை அடையச் செப்தல் பெரும்பாலானோரின் கணவாகும் இலங்கைப் பிரஜைகன் யாவரும் அத்தகைய சபிட்சமான சமூகத்தை விரும்புகின்றனர். எனினும் இன்னும் எம்மால் நாம் எதிர்பார்க்கும் இலக்கை அடைய முடியவில்லை.

முடிவெழாத யுத்தத்தினால் அபிவிருத்தி சவாலுக்கு இலக்காகி இருப்தாக எமது முடியாமைக்கு நாம் காரணம் கூறினோம். இப்போது அந்தத் தடையும் அகன்றுள்ளது. இப்போது எம்முன்னாலுள்ள தடை எது? மேற்படி கேள்விக்கு நாம் உப்படதன் பின்னர் நல்லாட்சி பற்றிய கருத்து எம்முள்ளே எழுந்துள்ளது.

நல்லாட்சி இல்லாத ஒரு சமூகம் சரியான வழிகாட்டலின்றி பயணிக்கும் கப்ஸ் போன்று கூந்த சில பத்தாண்டுகளாக கட்டியெழுப்பப் படிருப்பது வஞ்சல் ஊழல், பொப் பிரசாரம், உறவினருக்கு உதவுதல், ஆகியவற்றால் நிரம்பிய ஊழல் மிகக் அரசியல் கலாசாரமாகும். அரசியல் நிருவாக முறைகள் உருவாகி இருப்பதும் அதற்கு உறுதுணையாகும் வகையிலாகும்.

நல்லாட்சி பற்றிய உரையாடல் வேறு எக்காலத்திலும் பார்க்க இன்று எமது நாட்டின் முக்கிய தேவையாக உள்ளது. அதனை உருவாக்குதல் தொடர்பான பொறுப்பு ஆட்சியாளரைப் போன்று பொதுமக்களினதும் கடமையாகும். நல்லாட்சிக்கான அறிவு என்னும் கதைத் தொகுதியானது மேற்படி பாரிய சமூகத் தேவையை நிறைவேற்றுவதற்கான பேச்கவர்த்தனையின் ஆரம்பமாகும்.

நல்லாட்சி அறிவினுள் அடங்கியிருப்பது இதுவரை உலகில் வாழ்ந்த அறி வளரிகள் தனது பெறுமீதிக்க வாழ்க்கை அனுபவங்களை இட்டு வைத்த சிறிய கதைத் தொகுதியாகும் இக்கதைத் தொகுதியை ஆழாக வாசிப்பவருக்கு நல்லாட்சி தொடர்பான அழிவுமன குணங்கள் பலவற்றை பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

நல்லாட்சி அறிவு என்பதும் இக்கதைத் தொகுப்பை பதிய ஒரு முறையில் மக்கள் உண்மையாக்க தேவையான எண்ணக்கரு பிரசேத்தையும் தேவையான வசதிக்களையும் ஏற்படுத்தி, GIZ நிறுவனத்தின் FLICT செயற்றிப்பாகும் செல்வி ஹாசினி ஹப்பதந்திரி இங்கு இணைப்பாளராக உதவிகளை வழங்கினார். இதனை ஒரு பகுர்த்துமாகக் தோதென்ன பணிக் குழுவினரும் எனது நண்பர்களும் பல்வேறு விதமாக பங்களிப்பி நல்கினர்.

அவர்கள் யாவரும் இம்முயற்சியின் பாராட்டுக்கு உரித்தாகின்றனர். கதைத் தொகுதியை மீளாய்ந்து அதனை அபிவிருத்தி செய்வதில் பங்கேற்ற பிரபல ஊடகவியலாளரான திரு திலக் ஜயரத்ன அவர்களுக்கும், கலாநிதி ரியூர் வீரசிங்கவிழ்க்கும் திரு. ரிபி. அசிரதன் அவர்களுக்கும் பெறுமீதி மிகக் பங்களை உருவாக்கித் தந்த திரு. பாலித் ஜனரஞ்சன அவர்களும் நல்கிய உதவிகளைப் பெற்றும் பாராட்டுகின்றேன்.

சிட்டி மாகஸ் டயஸ்

01. அறிவு பெறும் அரசன்

முன்னாரு காலத்தில் குறிப்பிட்தொரு நாட்டில் வாழ்ந்த அரசன், இராணுவ பலத்தை உச்ச அளவுக்கு உறுதிப்படுத்தி, அதன் மூலமாக விசாலமானதொரு பிரதேசத்தில் தனது ஆட்சியை நிலைநாட்டினான். அதனால் அரச திறைசேரி நிதிவளைத்தால் நிரம்பி வழிந்தது. இந்தப் பூமியில் வாழும் சக்தி வாய்ந்த அரசாட்சியாளன் தானே என்று தற்புகழ்ச்சியோடு யோசிக்க ஆரம்பித்தான். அதனால் தான் கல்வி ஞானத்திலும் முக்கிய இடம் வகித்து தனது புகழை நிலை நாட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கருதிய அரசன், தனக்கு கல்வி கற்றுத் தருவதற்காக துறவி ஒருவருக்கு அரச மாளிகைக்கு வருமாறு அழைப்பு விடுத்தான்.

“பெருந்தகையீர் கல்வி பெறுவது மிகவும் சிரமமான விடயம். அது மட்டுமல்ல மிகவும் வேதனையான அனுபவமும் கூட” அரசனைச் சந்தித்து தனது கருத்தை வெளியிட்டார் துறவி.

“பிரமாதம்” என்று மகிழ்ச்சியற்ற நிலையில்சொன்ன அரசன் “நான் இந்தப்

நல்லாட்சிக்கான ஆறிவு
பெரும் கண்டத்தைக் கைப்பற்றி முழுது விட்டேன். அப்பழியிருக்க கல்வி
பெறுவது என்னைப் போன்ற ஒருவனுக்கு எப்படி சிரமமானதாக இருக்க
முடியும்? எனக்கு கல்வியூட்டுமாறு நான் உங்களுக்கு ஆணையிடுகிறேன்.
அவ்வாறு செய்யாவிட்டால் நான் உங்கள் தலையைச் சீவிவிடுவேன்” என்று
அரசன் கட்டளை பிறப்பித்தான்.

அரசனின் ஆணையை துறவி ஏற்றுக்கொண்டார்.

“நல்லது அரசே! எங்கள் வகுஞ்சப மாளிகையின் முன்னாலுள்ள நாற்பக்க
முற்றத்தில் வைக்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது
உங்களுக்கு கல்விகற்க வசதியாக அமையும்”

அரசன் துறவியின் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டான். திறந்த
வெளியில் தான் கல்வியை விருத்தி செய்வதைக் காணும் பிரஜைகள்
தன்னைப் பற்றி மென்மேலும் விளாங்கி கெளரவும் செலுத்துவார்களைன்று
அரசன் நினைத்தான்.

அடுத்த நாள் அரசன் மாளிகையின் முன்னாலுள்ள முற்றத்திற்கு அரசன்
வருகை தந்தான். வரும்வரை துறவி தயார் நிலையில் காந்திருந்தார். பெரும்
சனத்திரள் கூடிப் பார்த்திருந்தது. கல்வி சம்பந்தமான பயிற்சி வகுப்பு
ஆரம்பமாகியது.

“நான் பல விடயங்களை இப்போது சொல்லப் போகிறேன். ஒவ்வொன்
றையும் சொன்னவுடன், ‘நான் நீங்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன்’
என்று கூறவேண்டும்” - இவ்வாறு துறவி அரசனிடம் கூறினார்.

“அதுமிகவும் இலகுவான விடயமாயிற்றே” என்று சொன்ன அரசன்
தனது உடன்பாட்டை வெளிப்படுத்தினான். துறவி ஆரம்பித்தார்.

“இந்த அரச மாளிகை மிகவும் விசாலமானது”

“நான் நீங்கள் சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன்”

“இந்த இராஜதானியில் நிறைய மக்கள் வாழ்கிறார்கள்”

“நான் நீங்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன்”

“இங்குள்ள பாதுகாப்புப்படை மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது”

“நான் நீங்கள் சொல்வதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன்”

“இந்த ராஜதானியை ஆட்சி செய்வது ஒரு வெறும் மடயன்”

நல்லாட்சிக்கான அறிவு

“நான் அதனை ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன்” என்ற அரசன் எழுந்து நின்று கோபத்தில் குழரினான். அப்போது பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லாம் வாய்விட்டுச் சிரித்தனர்.

“அதனால்தான் கல்வியை விருத்திசெய்து கொள்வது கக்ஷ்டமான காரியமென்று சொன்னேன்” பதில் சொன்ன துறவிமக்களுக்குள் கலுந்து காணாமல்போனார். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் முன்தான் எதிர்கொண்ட எதிர்பாராத நிகழ்வால் வெட்கமடைந்த அரசன், கல்வி கற்பது வேதனையான விடயமென்ற முதல்பாட்டத்தைக் கற்றுக்கொண்டான்.

மூலம்:Timeless Wisdom

விளக்கம்

1. அறிவு பெற வேண்டுமென்ற அரசனின் தேவை நியாயூர்வமானதா?
2. காட்சிப்படுத்தலோடு கல்வி பெறவேண்டுமென்று அரசனைத் தூண்டும் அவரது பலவீனம் எது?
3. மக்கள் முன்னிலையில் கல்வி பெறுவதன் மூலம் மக்கள் ஆதரவைப் பெறலா மென்பது தற்கால சமூகத் தலைவர்களுக்குப் பொருத்தப்பாடுடையதா?

வினியூத்தல்

★ பெறுமதியானதை பெறுமதியற்றாகவும், பெறுமதியற்றதைப் பெறுமதியான தாகவும் கானும் தவறான எண்ணம் கொண்டவர்களுக்கு ஒருநாளும் பெறுமதியானவை கிடைக்கப் போவதில்லை.

பெறுமதியானதைப் பெறுமதியானதாகவும், பெறுமதியற்றதைப் பெறுமதி யற்றாகவும் கானும் பிழையற்ற எண்ணம் கொண்டோருக்கு நிச்சயமாக பெறுமதியானவை கிடைக்கும்.

-தமிழ் பதம்
கௌதம புத்தர் பெருமான்

★ இறைவன் தான் விரும்பும் இரண்டு இலட்சணங்களை மனிதனுக்கு வழங்கியுள்ளான். நற்பண்பும் நற்சிந்தனையுமே அவை.

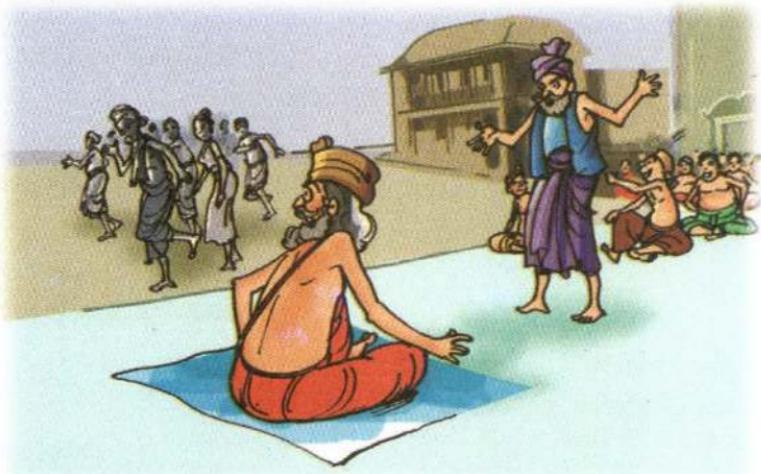
-அல்லறதீஸ்
முகம்மது நபிகள் நாயகம்

02. நல்லயுகமும் கலியுகமும்

இந்து தர்ம நம்பிக்கைகளுக்கமைய உலகின் கால ஒழுங்கு நான்கு யுகங்களாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. நல்யுகமும் கலியுகமும் அவற்றில் இரண்டாகும். நல்யுகம் சத்தியம் ஆட்சி செய்யும் காலமாகும். பொய் ஆட்சி பீடமேறி உண்மை தோல்வியடைவது கலியுகத்தின் சுபாவமாகும்.

ஓருநாள் ஓரு போதகர் கவுயிருந்தோருக்கு பிரசங்கம் செய்து கொண்டிருந்தார். நல்யுகம் தொடர்பான விடயங்களையே அவர் போதனை செய்து கொண்டிருந்தார். இங்கு ஒன்று கவுயிருந்துவர்களில் கலியுகத்தை சேர்ந்தவர்களும் மறைவாக இருந்தனர். அவர்கள் மிகவும் கவனமாக உடதேசத்தை கேட்டுக் கொண்டிருந்து, இறுதியில் போதகரைச் சுந்தித்து இவ்வாறு கவரினர்.

“பாருங்கள் இது நல்லயுகமல்ல, கலியுகம். ஏன் நீங்கள் கலியுகம் பற்றிக் கற்றாமல் நல்லயுகம் பற்றிப் போதிக்கிறீர்கள்? இதெல்லாம் இப்பொழுது பழங்கதை அல்லவா?”

நல்லாட்சிக்கான அறிவு

கலியுகக் கதையை ஏற்றுக்கொள்ளாத போதகர், தொடர்ந்து போதிக்கத் தொபங்கினர். அன்றும் அவர் நல்லயுகக் கதையொன்றையே சொன்னார். அந்த இடத்திற்கு கலியுகத்தவன் ஒருவன் வந்திருந்தான். மதுபான வியாபாரி போன்ற வேசத்திலேயே வந்திருந்தான். போதகர் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது இடையில் குறுக்கிட்ட மதுபான வியாபாரி சுத்தமிடத் தொடங்கினான்.

“போதகரே! நீங்கள் எப்போது எனது கொடுக்கல் வாங்கலை முடிப்பீர்கள்? நீங்கள் ஒவ்வொருநாளும் வந்து கடனுக்கல்லவா குடித்துவிட்டுச் செல்கிறீர்கள்? இன்னும் எவ்வளவு காலத்திற்கு நான் காத்திருப்பது?”

போதகர் தொடர்பாக முன்வைக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டைத் தொடர்ந்து, அவரைப் பற்றி அதிருப்திக்குள்ளான பார்வையாளர்களில் பாதிப்பேர் எழுந்து வெளியேறினர்.

அடுத்தநாள் இரவு போதனை கேட்க முதல் நாளின் பாதிப்பேரே வந்திருந்தனர். இருந்தும் முன்பு போல் நல்லயுகம் பற்றியே போதகர் கதைக்க ஆரம்பித்தார்.

அன்றும் கலியுகத்தவர் பலர் வந்திருந்தனர். இறைச்சிக் கடைக்காரர் வேசத்தில்தான். வந்திருந்தவன் இடைநடுவில் எழுந்து சுத்தமிட ஆரம்பித்தான்.

“போதகரே! ஒவ்வொருநாளும் கடனுக்கு என்னிடம் இறைச்சி கொண்டுபோய்ச் சாப்பிடுகிறீர்கள். இப்பொழுது நீர் எனக்கு பெரும் கடன்காரராகிவிட்டீர். இந்தக் கடனிலிருந்து நீர் எப்போது விடுதலையாகப் போகிறீர்?”

இந்தக் கதையினால் குழம்பிப்போன சகலருமே வெளியேறிச் சென்றனர். அதன் பின்னர் எவருமே போதகரின் பேச்சைக் கேட்கவரவில்லை.

தமது கருத்தால் உச்சப்பயன் பெற முடிந்ததையிட்டு கலியுகத்தார் மகிழ்ச்சி அடைந்தான். போதகர் மீது கிண்டல் பார்வை வீசினான்..

“நீர் சொன்னது மிகவும் சரியானது. இது கலியுக காலம்தான். மனிதர்கள் தாங்கள் கேள்விப்படுவதையெல்லாம் நம்புகிறார்கள். எந்த

நல்லாட்சிக்கான அறிவு
உண்மையுமற்ற விடயங்களைக் கூட நம்புகின்றனர்” என்ற போதகர்
மெல்லத் தன்வீட்டுப் பக்கமாக நடக்கத் தொடங்கினார்.

மூலம்: இந்திய நாட்டார் கதை
விளக்கம்

1. துறவியின் மீது முன்வைக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களால் மறைக்கப்படுவது என்ன?
2. இக்கதையில் உண்மை புரட்டப்படுவதற்கு மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சி சமகால சமுதாயச் செயற்பாடுகளோடு பொருந்துகின்றதா?
3. தற்கால சமூகத் தலைவர்கள் இக்கதை மூலம் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய வழிகாட்டல் என்ன?

வலியுறுத்தல்

★ உலகம் உங்களைப் பகைத்தால், அது உங்களைப் பகைப்பதற்கு முன்பே என்னைப் பகைத்ததென்று அறியுங்கள்.

நீங்கள் உலகத்தாராயிருந்தால், உலகம் தன்னுடையதைச் சிநேகித்தி ருக்கும், நீங்கள் உலகத்தாராயிராதபடியாலும், நான் உங்களை உலகத்தி லிருந்து தெரிந்து கொண்டபடியினாலும், உலகம் உங்களைப் பகைக்கிறது.

-புனித பைபிள்
யேசுநாதர்

★ ஒருவன் பிறருக்கு துவேசம் காட்டாத, நிரபராதியான தூய்மையான மனிதர்மீது துவேசம் காட்டுவானாயின், காற்று வீச்சுக்கு கிளம்பும் தூசித்துகள்கள் போல் அதன் பாவம் அவனையே வந்து சேரும்.

-தம்ப பதம்
கெளதம் புத்தர் பெருமான்.

03. தங்கப் பழம்

சீனா தேசத்தில் ஒர் ஏழை மனிதன் வாழ்ந்து வந்தான். வாழ்க்கையை முன்னெடுத்துச் செல்ல சரியான தொழிலைன்று வாய்க்காமலிருந்ததால், ஏற்பட்ட குறைபாடுகள் காரணமாக அவன் மேலும் ஏழையாகிப் போனான்.

ஒரு நாள் பசி பொறுக்க முடியாத இம் மனிதன் புகைக் குழாயைன் வைத்து நிருத்தனான். இருந்தும் களவுடுத்த உடனேயே அதன் சொந்தக்கார னுக்கு அகப்பட்டுக் கொண்டான். உரிமையாளர் போட்ட சுத்தத்திற்கு அங்கு சுழியவர்கள் அவனுக்கு வயிறு நிறைய அடிஉடை கொடுத்தோடு, இறுதியில் அரசனி டம் கொண்டு சென்று சிறையில் போடவும் நடவடிக்கை எடுத்தனர்.

சிறையிலிருந்து எப்படித் தப்பியோடலாமென்று பலவாறாக யோசித்த அம்மனிதன் இறுதியாக ஒர் உபாயத்தை உறுதி செய்தான். பின்னர் சிறைக்கடக் காவலாளியுடன் கைத்ததான்.

“என்னிடம் மிகப் பெறுமதியான ஒரு பொருள் உண்டு. அதனை

நல்லாட்சிக்கான அறிவு அரசனுக்கு அன்பளிப்பாக வழங்க நான் தீர்மானித்துள்ளேன். தயவுசெய்து என்னை அரசன் முன் அமைத்துச் செல்லவும்"

சிறைக்கைதியின் வேண்டுகோளை கவனத்திற்குள்ளாக்கிய காவலாளி, கைதியை அரசன் முன் கொண்டு சென்றான்.

"அரசே! நான் நீண்டகாலமாக பாதுகாத்துவரும் ஒருபொருள் என்னிட முண்டு. நான் அதை என் கைகளாலேயேதங்களுக்கு அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்புகிறேன்" அவ்வாறு சொன்ன சிறைக்கைதி தன்னிடமிருந்த சிறிய பையான்றை எடுத்து அரசனுக்கு அன்பளிப்புச் செய்தான். அதனை அரசன் விரித்துப் பார்த்தபோது அதில் பையார்ஸ்பழு வித்தொன்றைக் கண்டான்.

"இது பையார்ஸ் விதையல்லவா? இதெப்படி பெறுமதியான பரிசாக முடியும்?" - அரசன் கோபத்தோடு கேட்டான்.

"உண்மைதான் அரசே! இது பையார்ஸ் வித்துத்தான். ஆனால் இதி லொரு விசேடமுண்டு. இதை நட்டினால் வளர்வது பையார்ஸ் மறம். ஆனால் காய்ப்பதோ தங்கப் பையார்ஸ் பழும்" சிறைக்கைதி பதில் கூறினான்.

"அப்படியென்றால் நீயேன் இதனை நட்டவில்லை? தங்க பையார்ஸ் பழும் காய்த்துதும் பெரிய பிரமுகராகியிருக்கலாமே"- அரசன் ஆவலுடன் மீண்டும் கேள்வி எழுப்பினான்.

"அதற்கொரு காரணமுண்டு அரசே! நான் ஏந்தவகையிலும் இந்த வித்தை நட்டுவதற்கு தகுதியானவன்றை. நானொரு திருடன். திருட்டுச் செய்து தங்களால் தண்டனை பெற்றவன். இதில் வரும் காய்கள் தங்க மாவதற்கு அதை நாட்டுபவர் எந்தவிதமான மோசஷியும் செய்யாதவராக இருக்கவேண்டும். நீங்கள்தான் அதற்குப் பொருத்தமானவரென்று நான் நினைக்கிறேன்." சிறைக்கைதி அரசனை மிகவும் மதித்து உயர்த்தினான்.

அரசன் சொற்ப நேரம் தன்னைப் பற்றி நினைத்துப் பார்த்தான். தான் இதுவரை செய்த ஆயிரக்கணக்கான மோசடி வேலைகள் அவருக்கு ஞாபகம் வந்தன. இறுதியாக.....

"இல்லை..... இல்லை என்னால் இதனை நாட்டி மரமாக்க முடியாது. நான் இதனை எனது முதலமைச்சருக்குக் கொடுக்கிறேன்" என்றவாறு பையார்ஸ் வித்தை முதலமைச்சருக்கு கையளிப்பதற்காக சிறைக்கைதியிடம் மீண்டும் கொடுத்தான்.

நல்லாட்சிக்கான அறிவு

“இல்லை அரசே! எனக்கென்றால் அது வேண்டாம்” என்றவாறு முதலமைச்சர் பாம்பைக் கண்டவர் போல் விலகினார். அவரது மனதிலே மின்னால்போன்று இன்றுவரையில், அரசனிடம் உதவிகள் பெற்றுக் கொடுப்பதற்காக மக்களிடம் பெறுமளவில் அன்பளிப்பு வாங்கியது ஞாபகம் வந்தது.

“அப்படியென்றால் இதனை ஏற்குமாறு நான் எங்கள் இராணுவத் தளபதிக்கு ஆணையிடுகிறேன்” என்று அரசன் சொன்னவுடனே, “இல்லை இல்லை நான் விரும்பவில்லை. எனக்கு அதனைப் பறாமரிக்க நேரமில்லை” என்று இராணுவத் தளபதி பின்வாங்கினார். தான் பதக்கங்கள் பலபெற்ற வீரராயினும், படை வீரர்கள் கொள்ளளவிட்ட எவ்வளவோ பெறுமதியான பொருட்கள் தன்வசம் வைத்திருப்பது அவருக்கு ஞாபகம் வந்தது.

சிறைக்கைதி அப்போது திரும்பி நீதிபதியிடம் பெயார்ஸ் விதையை கையளிக்க முனைந்தான்.

“இல்லை எனக்கு வேண்டாம்” என்ற நீதிபதி ஒரேயடியாக மறுபக்கம் பார்த்துக் கொண்டார். நீதிமன்ற வழக்குகளுக்காக தான் பெற்ற இலஞ்சம் அவர் ஞாபகத்தில் தட்டியது.

“ஜோ இந்த பெயார்ஸ் விதையை நாட்டப் பொருத்தமான எவரும் இந்த நாட்டில் இல்லையா?” முறையீடு எழுப்பிய சிறைக்கைதி, “அப்படியென்றால் நீங்களாவது எடுங்கள்” என்றவாறு சிறைக்கூடப் பொறுப்பதிகாரியின் பக்கம் திரும்பினான். கல்லாகிப் போனது போல் அமர்ந்து கொண்டார் அவர். பெறும் பயங்கரக் கள் வர்கள் சிறைக்கூடத்திற்கு வரும்பொழுது அவர்களிடம் பணம் பெற்றுக்கொண்டு அவர்களுக்கு அதிக வசதிகள் செய்து கொடுப்பதைப் பற்றி அவர் சிந்தித்துப் பார்த்தார். அப்பாவி ஏழைக் கைதிகளுக்கு அவரால் எந்த வசதியும் கிட்டியதில்லை.

“இந்த விதையை நட்டுவதற்கு நீங்கள் எவருமே முன் வராததிலிருந்து, நீங்கள் எல்லோருமே திருப்பகள் என்பது தெரிகிறது. ஆனால் நீங்கள் எல்லோருமே எல்லா இன்பங்களோடும் சுதந்திரமாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். வயிற்றுப் பசியைப் பொறுக்க முடியாத நிலையில் புகைக்குழாய் ஒன்றைத் திருடியதற்காக நான் மாத்திரம் ஏன் சிறைத்

நல்லாட்சிக்கான அறிவு தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டுமென்று என்னால் விளாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை” என்று அரசன் முன்னிலையில் கூறியபடி கைதி அழக் தொடங்கினான்.

அரசனால் சிறைக்கைதியை விடுதலை செய்வதைத்தவிர, வேறு என்ன தான் செய்ய முடியும்? இறுதியாக சிறைக்கைதியை விடுதலை செய்யுமாறு பாதுகாப்பு அதிகாரிக்கு அரசன் ஆழனையிட்டான்.

தனது உபாயம் வெற்றியளித்த மகிழ்வோடு சிறைக்கைதி தனது கிராமத்தை நோக்கிச் சென்றான்.

மூலம்: சீன நாட்டார் கதை

விளக்கம்

1. அரசனால் வழங்கப்பட்ட தீர்பு ஏன் நல்லாழக்கம் சார்ந்ததாக இல்லை?
2. ஒரு நாட்டின் ஆட்சியைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு ஆதரவுமாக அமையக் கூடிய விடயங்கள் பத்தைப் பட்டியல்படுத்த முடியுமா?
3. இலங்கையின் யதார்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும் நல்லாட்சியைக் கட்டியெழுப்பவும் இக்கதை தரும். வழிகாட்டல் யாது?

விவியறுத்தல்

- ★ ந் உன் கண்ணிலிருக்கிற உத்திரத்தை உணராமல், உன் சகோதரன் கண்ணிலிருக்கிற துரும்பைப் பார்க்கிறாயா?

புனித பைபிள்
யேசுநாதர்

- ★ நீதிவான் அதர்மஸ்ர நிலையிலிருக்கும் போது மட்டுமே இறைவன் அவன் பக்கமிருப்பான். அவன் அதர்மம் மிக்கவனாகும்போது இறைவன் அவனிடமிருந்து விலகிவிடுவான். அப்போது சைத்தான் வந்து அவனுக்குள் அமர்ந்து கொள்வான்.

- அல்லறதீஸ்
முகம்மது நபிகள் நாயகம்

04. மக்கள் சேவைக்கான திட்டம்

அந்த நகரத்தில் வாழ்ந்த இந்த வியாபாரி, ஏணையவர்களோடு ஒப்பிடும்போது அவ்வளவு பெரிய வியாபாரி அல்ல. இருந்தாலும் அடுத்த வியாபாரிகளைப் போல் பணத்திற்கு அவ்வளவு ஆசைப்பட்டவரல்ல. மிகவும் சிறிய வீடொன்றில் எளிமையான அவரது வாழ்வு மிகவும் திருப்தியாக அமைந்தது. செலவு குறைவானதால் அவரது கையிருப்பில் நிறையப் பணம் சேர்ந்தது.

இந்த வியாபாரி வாழ்ந்த நகரத்தில் பரம ஏழைகள் பெருந்தாகையில் காணப்பட்டனர். அதனால் ஏழை வயதாளிகள் பாதுகாப்பாக வாழ்வதற்காக முதியோர் இல்லைமான்றை அமைக்க வியாபாரி உத்தேசித்தார். அவர் உருவாக்கிய இல்லம் மிகுந்த வசதிகளுடன் விசாலமாகக் காணப்பட்டதால் நகரத்தில் வாழ்ந்த எல்லா முதியவர்களும் அந்த விடுதிக்கு வந்து சேர்ந்தனர்.

தன்னிடமிருந்த பணத்தால் இந்தப் பெரிய விடுதிக்காகச் செலவிட்ட வியாபாரி, தனத வருடாந்த இலாபத்தின் ஒரு பகுதியை இவ்வில்லத்தில்

நல்லாட்சிக்கான அறிவு வாழ்வோரின் உணவு, பானத்திற்காக ஒதுக்கினார். காலை ஆகாரத்திற் காக மூன்று அகப்பை சோறு வழங்க அவரது நிதி ஒதுக்கீடு போதுமான தாகவிருந்தது. அவரது வைத்தியர்கள் முதியவர்களுக்கு அது போதுமான உணவு வேலை என முடிவு செய்தனர்.

இரும்ப கட்டத்தில் முதியோர் இல்லத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் பெரிதும் மகிழ்ச்சியாகக் காலம் கடத்தியதைப் பார்த்து வியாபாரி மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். இருந்தும் சில மாதம் நகரும்போது, உணவுவேலை தொடர்பாக முதியோர்களிடமிருந்து பலவிதமான கவலைதரும் பிரச்சினைகள் வெளிப் படத் தொடங்கின.

“எமக்கு காலை உணவாக மூன்றல்ல நான்கு அகப்பை வேண்டும்” அவர்கள் வேண்டுகோள் விடுத்தனர்.

இந்த வேண்டுகோள் காரணமாக முதியோர் இல்லத்தவர்கள் மீது வியாபாரி மிகுந்த வெறுப்படைந்தார். இவர்கள் எவ்வளவு நன்றி மறந்தவர்கள் என வியாபாரி யோசிக்கத் தொடங்கினார். கடைசியாக அவர் முதியோர் இல்லப் பக்கம் போவதையே கைவிட்டுவிட்டார்.

இன்னும் சிறிது காலம் செல்கையில் முதியோர் இல்ல வயதாளிகள் தமது வேண்டுகோளை முன்வைத்து கோஷம் எழுப்பும் அளவுக்குச் சென்றனர். அதனால் வியாபாரி அதிகம் அதிகமாக கோபத்திற்குள்ளா னார். அதன் பிறகு அவர் முதியோரை நிந்திக்க முற்பட்டதோடு, ஏன்தான் இந்த முதியோர் இல்லத்தைக் கட்டினேன் என்று வேதனைப்பட்டார்.

இருநாள் நகரத்திற்கு துறவி ஒருவர் வந்தார். இந்தப் பிரச்சினை மிகவும் உக்கிரமமைந்திருந்த வேலை அது. துறவி, வியாபாரிக்கும் முதியோர் இல்லத்திற்கும் இடையே ஏற்பட்டுள்ள இடைவெளியைக் குறைக்கும் நோக்கில் வியாபாரியைச் சந்திக்கச் சென்றார்.

“உங்களுக்கு விருப்பமான முடிவை எடுங்கள். நான் இதன் பிறகு இவர்களுக்காக எனது பணத்தில் ஒரு சதம் க்ஷட உசப்பமாட்டேன்”- வியாபாரி கோபத்தோடு சொன்னார்.

அதன்பிறகு துறவி முதியோர் இல்லப் பாதுகாவலரிடம் எல்லோருக்கும் காலை உணவாக நான்கு அகப்பை வழங்குமாறு கட்டளையிட்டார். அதனைக் கேட்டு அனைத்து முதியோரும் துறவிக்கு நன்றி தெரிவித்தனர்.

நல்லாட்சிக்கான அறிவு

“எனக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டாம். உங்கள் கொடை வள்ளல் வியாபாரிக்கு நன்றி சொல்லுங்கள். அவர்தான் உங்கள் உணவின் செலவை ஏற்கிறார்”

அதன் பின்னர் சகலரும் கையொப்பமிட்டு நன்றி தெரிவித்து கழுமொன்றை வியாபாரிக்கு அனுப்பினர்.

அந்தக் கழுத்தால் கோபம் மறந்த வியாபாரி மீண்டும் முதியோரின் சுக்துக்கத்தை தேடிப் பார்க்கத் தொடங்கினார்.

“மனிதர்கள் உங்கள் மூலம் சுகம் அனுபவிக்கும் போது உங்களால் முழுந்தளவுக்கு அவர்கள் கேட்பதைக் கொடுங்கள். அவர்களது நன்றி தெரிவிப்பை எதிர்பார்க்க வேண்டாம். அது எப்பொழுதாவது உங்களுக்குக் கிடைக்கும்போது அதனை ஏற்றுக் கொள்ளங்கள்” துறவி வியாபாரியிடம் இவ்வாறு கூறினார்.

மூலம்: Timeless Wisdom

விளக்கம்

1. எவராவது பொதுநலம் கருதி மேற்கொள்ளுமொரு விடயம், தனது கருத்திற் கேற்ப நிகழவேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பதை சரியெனக் கொள்ள முடியுமா?
2. மக்கள் சேவைக்குப் பொறுப்பாகவிருக்கும் தலைவர் ஒருவர் மக்கள் பிரதிபலிப்பு தொடர்பாகக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியதென்ன?
3. தங்களுக்காக சேவை செய்ய முற்படும் ஒருவர் பற்றி மக்கள் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய குண இயல்புகள் என்ன?

விவியறுத்தல்

- ❖ அன்பினுடாக நான் அவர்களது அறியாமை இருளை அகற்றுவேன். அவர்களுக்குள் அறிவுத் தீபத்தை ஏற்றுவேன். அவர்களது வாழ்விலிருந்து இருளை விரட்டுவேன்.

- பகவத் கீதை.

05. அரசனின் வியர்வை

மகாராக்ஷஸ் பகுதியில் சிறிய நகரமான்றில் ஒரு முனிவர் வாழ்ந்து வந்தார். ஒருநாள் அவர் தானம் பெற்றுக் கொள்ள அரசனிடம் சென்றார். அரசன் முனிவருக்கு நூறுபா பரிசு கொடுத்தார். முனிவர் பணம் பெற்றுக்கொள்ள மறுப்புத் தெரிவித்தார்.

“எனக்கு நூறு ரூபா தேவையில்லை அரசே. எனக்கு நீங்களே உழைத்த ஒரு சதமன்றாலும் பரவாயில்லை தாருங்கள்” – என்றார் முனிவர்.

முனிவரின் கலையைக் கேட்டு அரசன் பயந்து போனார். அதன்படி கொடுப்பதற்கு அரசனிடம் எதுவும் இருக்கவில்லை. அதனால் அரசன் முனிவரை இன்னும் இரண்டு நாட்களில் வருமாறு சுவரினான்.

அடுத்தநாள் அதிகாலையில் எழுந்த அரசன், அரசு உடைகளைக் களைந்துவிட்டு, கிழிந்த பழைய உடைகளோடு கிராமத்தவன்போல்

நல்லாட்சிக்கான அறிவு வேழமிட்டு. அருகிலுள்ள கிராமமொன்றுக்குச் சென்றான். அங்கு ஒரு வேலைத்தலத்தில் முதன்மையாளரைச் சந்தித்து.....

“ஜயா பெரியவரே இந்த வேலைத்தலத்தில் எனக்கு ஏதாவதொரு வேலை தாருங்கள்” - என்று கேட்டான்.

“என்ன வேலை உண்ணால் செய்ய முடியும்? உண்ணால் நிலம் தோண்ட முடியுமா?”

“முடியும்” அரசன் பணிவோடு பதில் சொன்னான்.

“சரி அப்படியென்றால் இந்த மண்வெட்டியை எடுத்து அவ்விடத்தில் பெரிய குழியொன்று தோண்டவும். அந்த மண்ணைக் கொண்டு வந்து பாதைக்குப் போடவும்” வேலைப் பொறுப்பாளி அரசனுக்கு கட்டளை யிட்டான்.

அரசன் மண்வெட்டியைக் கொண்டு சென்று குழிவெட்ட ஆரம்பித்தான். சிறிதுநேரம் வேலை செய்து கொண்டு போகும் போது பொறுக்க முடியாத களைப்பினால் நெற்றியிலிருந்து வியர்வை கொட்ட ஆரம்பித்தது. அவரது கைகளில் தழும்புகள் வெளியாகின.

வேலை செய்து மிகவும் கக்ஷத்திற்குள்ளாகிய அந்த மனிதனின் பக்கமாக பொறுப்பாளர் வந்தார்.

“இங்க பார், உண்ணால் இதற்குமேல் வேலை செய்ய முடியாது போல் தெரிகிறது. நீ ஒருநாளும் வேலை செய்து பழகாத படுசோம் பேறி போலல்லவா இருக்கிறாய். என்ன இது வியர்வையால் குளித்தபடி....” என்ற பொறுப்பாளர் அரசன் முன் ஒரு ஊபாவை வீசினான்.

“இதை எடுத்துக் கொண்டு போய்விடு”

அரசன் அந்த நாணயத்தைப் பொறுக்கிக்கொண்டு அரச மாளிகைக் குச் சென்றான்.

அடுத்தநாள் அரசன் அரச உடையணிந்து அரசலவக்குச் சமூகமளித்தான். அன்றைய தினம் முனிவர் தானம்பெற வந்திருந்தார். அரசன் உழைத்துப் பெற்ற காசை முனிவருக்குக் கொடுத்தான்.

நல்லாட்சிக்கான அறிவு

“இந்தக் காசு கண்டப்பட்டுச் சம்பாதித்தது” என்றான்.

முனிவர் காசைப் பெற்றுக்கொண்டு அரசனை ஆசீர்வதித்தார். மீண்டும் சென்ற முனிவர் தனக்குக் கிடைத்த காசை முற்றத்து பூமராங்களுக்குப் பின்னால் புதைத்தான்.

சில தினாங்களில் காசு பிளந்து அதிலிருந்து செடியான்று வெளியாகியது. அது விரைவாக வளர்ந்து நான்கு பக்கமும் வேளுன்றியது. அதிக காலம் செல்வதற்கிடையில் மரத்தில் காய்காய்ப்பது போல் நாண்யங்கள் காய்க்கத் தொடங்கின. எல்லாமே ஒரு ரூபா நாண்யம்தான்.

ஒருநாள் அரச சேவகர்கள் மாளிகையில் தெய்வ பூஜைக்காக டு தேடிக்கொண்டு செல்லகையில், முனிவர் வீட்டு முற்றத்தில் நின்ற ரூபாய் மரத்தைக் கண்ணுற்றனர். வியப்படைந்த சேவகர்கள் உடனடியாக அரசனிடம் சென்று விடயத்தை வெளிப்படுத்தினர்.

“அரசே! முனிவனின் வீட்டுத் தோட்டத்தில் மரமான்றில் வெளிரூபாய் காய்த்து நிறைந்துபோயுள்ளது” என்றனர்.

அந்தச் செய்தியைக் கேட்டு அரசன் வியப்படைந்தான். உடனடியாக அதனைப் பிடுங்கிக் கொண்டுவருமாறு தனது பாதுகாப்பு அதிகாரிகளுக்கு அரசன் கட்டளையிட்டனுப்பினான். கிருந்தும் அரச பிரதிநிதிகளுக்கு மரத்தில் கைவைக்கக் கூட முனிவர் இடமளிக்கவில்லை.

“அவசியமென்றால் அரசனுக்கு வந்து மரத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு செல்லுமாறு நான் சொன்னதாகக் கூறவும்” முனிவர் கோபத் தோடு சொன்னார்.

இந்தத் தகவல் கிடைத்ததும் அரசன் ரூபா மரத்தைப் பிடுங்கிச் செல்வதற்காக வந்திருந்தான்.

“அரசே உங்களுக்கு ஞாபகமா? நீங்கள் எனக்குத் தந்த நாண்யம். அது உங்கள் உழைப்பால் கிட்டியதால் அது இப்படி மரமாக மாறியுள்ளது. உண்மையில், இது உங்களுக்குத்தான் சொந்தம். நீங்கள் விரும்பினால் நீங்கள் எனக்குத் தந்ததை எடுத்துச் செல்லுங்கள்” என்று முனிவர் கவரினார்.

நல்லாட்சிக்கான அறிவு
அரசன் சகல நிகழ்வுகளையும் ஒருகணம் ஞாபகமூட்டினான்.
உழைப்பை விதைக்கும்போது கிடைக்கும் விளைச்சலைக் கண்டு அவர்
மிகுந்த மகிழ்ச்சிக்குள்ளானார். அரசன் மிகவும் சாந்தமான நிலையில்
முனிவரிடம் மன்னிப்புக் கோரிவிட்டு திரும்பிச் சென்றான்.

மூலம்: இந்திய நாட்டார் கதை

விளக்கம்

1. அரசன் தானே உழைத்த பணத்தால் பரிசு கொடுக்கும்படி தூறவி
சொன்னதன் மூலம், சமுதாயத்திற்கு விடுக்கும் சவால் யாது?
2. வியர்வை சிந்தி வீதியோரத்தில் வேலை செய்த அரசன், தனக்குள்
உறுதிப்படுத்திக் கொண்ட உண்மை என்ன?
3. காசு மரம் பற்றிய நாட்டார் கதை மூலம் வெளிப்படுத்திய மனிதப்
பெருமானம் யாது?

வளியுறுத்தல்

- ★ தார்மீக வழியில், இரு கைகளின் வலிமையால் வியர்வை சிந்தி
உழைப்பவையே தானம் செய்ய மிகச் சிறந்ததாகும்.

- கெளதம் புத்தர் பெருமான்

- ★ நெருப்பு புதையால் சூழப்படுவது போலவும், கண்ணாடி புழுதியால்
ஸூடப்படுவது போலவும், உயிர்க்கரு கர்ப்பப்பையால் மறைக்கப்படுவது
போலவும் அறிவு சுயநலத்தால் அமுக்கப்படும்.

- பகவத் கீதை

06. மகிழ்ச்சியற்ற நகரம்

அந்தப் பெரிய நகரத்திற்கு வருகைதந்த துறவி, அங்கு வாழ்வோரில் பெரும்பகுதியினர் மகிழ்ச்சியற்ற நிலையிலிருப்பதை அறிந்து கொண்டார். அதுபற்றி மேலும் அறிய விரும்பிய துறவி இந்தஅவை நிலையையிட்டு அங்கு வாழ்ந்த பலரிடம் விசாரித்தார்.

அங்குள்ள பெரும் குபேரர் ஒருவர் நகரத்திலிலுள்ள பெரும் பாலான கைத்தொழில் நிலையங்களையும் கடைகளையும் தோட்ட நிலங்களையும் கைப்பற்றிக் கொண்டிருப்பதாக, நகரத்தில் வாழும் பலரும் எடுத்துக் கூறினர். அவர் தனது சேவகர்களுக்கு மிகவும் குறைந்த சம்பளத்தைக் கொடுத்து உழைப்பைச் சுரண்டுவதால் நகரத்தவர்கள் அதிருப்தியோடு காணப்படுவதாக மேலும் தெரிவித்தனர்.

அதன்பிறகு நகரத்தின் அசௌகரியத்திற்குக் காரணமான தனவந்தரைக் காண துறவி சென்றார்.

நல்லாட்சிக்கான அறிவு

“நீங்கள் இந்த நகரத்திலுள்ள பெருந்தனவந்தர் என்பது பிரபலமான விடயம். இவ்வளவு சொத்துக்களை சேர்த்து வைத்திருப்பதில் உண்மையில் என்னதான் பிரயோசனம்?” துறவியார் தனவந்தறிடம் கேட்டார்.

“சொத்துக்கள் காரணமாக எனக்கு அடுத்தவர்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் அதிகாரம் கிடைக்கும்” சொத்துடைமையாளர் பதில் கூறினார்.

“அப்படியென்றால், அடுத்தவர்மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதால் உங்களுக்குக் கிடைக்கும் பிரயோசனம் என்ன?” - துறவி மீண்டும் கேட்டார்.

“அதிகாரம் இருக்கும்போது மனிதர்கள் பயத்துடன் மரியாதை செலுத்துவர்” குபேரர் மீண்டும் பதில் கூறினார்.

“மனிதர்கள் பயத்துடன் மரியாதை செய்வதில் உங்களுக்குள்ள பிரயோசனமென்ன?” துறவி கேள்வி எழுப்பினார்.

“அவர்கள் எனது கட்டளைக்கு அடிபணிவார்கள்” - குபேரர் கூறினார்.

“அவர்கள் கட்டளைக்கு அடிபணிவதில் உங்களுக்குள்ள பயன் என்ன?” மீண்டும் துறவி கேள்வி கேட்டார்.

“அப்பொழுது அவர்கள் எனக்குத் தேவையான விதத்தில் வேலை செய்வார்கள்” - குபேரர் கூறினார்.

“மக்கள் உங்களுக்கு தேவையான விதத்தில் வேலை செய்வதால் உங்களுக்குரிய நன்மை என்ன?” திரும்பவும் துறவி வினா விடுத்தார்.

“மக்கள் எனக்குத் தேவையான விதமாக வேலை செய்தால் எனது சொத்து அதிகரிக்கும்” குபேரர் இப்படிப் பதிலிறுத்தார்.

அன்று இரவு தூங்கச் சென்ற குபேரர் தான் துறவியோடு நடாத்திய உரையாடலை மீண்டும் மீட்டிப் பார்த்தார். செல்வந்தரானபோதும் தான் எவ்வளவு மடியன் என்று எண்ணி வெட்கத்திற்காளானார்.

அடுத்தநாள் முதல் தனவந்தர் தனது சேவகர்களுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுத்தார். அதேபோன்று ஒவ்வொருவருக்கு அவர்களது சக்திக்கும் திறமைக்கும் ஏற்ப அளவில் வேலை வழங்க ஏற்பாடு செய்தார்.

மூலம்: Timeless Wisdom

நல்லாட்சிக்கான அறிவு
வினக்கம்

1. எத்தகைய மனித தர்மத்தில் பலவீனமற்றிருப்பதனால், இத்தகைய செல்வந்தர்கள் சமூக ஏற்றத்தாழ்வை உருவாக்குகின்றனரா?
2. சமூக மட்டத்தில் உருவாகிவரும் மோசமான ஒழுங்கீனங்களை தவிர்ப்பதற்காக சமூகப் பங்கேற்பாளன் என்ற வகையில் நீர் முன்வைக்கும் ஆலோசனைகள் எவை?
3. இந்த செல்வந்தர் நினைவு மீட்டலின் மூலம் விளங்கிக் கொண்டதென்ன?

வனியுறுத்தல்

❖ எவரும் தனது பிறப்பினாலோ, வளத்தினாலோ, குலத்தினாலோ அகங்காரத்திற்கு ஆளாகுவாராயின் அதுவே அவரது அழிவுக்குக் காரணமாகிவிடும்.

- வீழ்ச்சிநிலை குத்திரம்
கெளதம் புத்த பெருமான்

❖ அடுத்தவர் மீது அன்பு செலுத்தாதவனுக்கு இறைவன் அன்பு செலுத்தமாட்டான்.

- அல்லுத்தீஸ்
முகம்மது நபிகள் நாயகம்

07. கசப்பு ஆலம் தளிர்

முன்னாரு காலத்தில் தச தர்மங்களைக் கடைப்பிடித்து அரசாட்சி செய்த பிரஹ்மதத்த என்ற அரசன், தனது ராஜ்ஜியத்திற்குள் தனது கூடாத தன்மைகளை சொல்லும் எவ்ரேனும் உண்டா என்று தேடிப் பார்க்க யோசித்தான். அரசன் மாறுவேடம் பூண்டு தனது அந்தப்புரம், சுற்றாடல் பகுதிகளிலும் பரிசீலனை மேற்கொண்டான். இருந்தும் தான் கெட்டவளன்று சொல்லும் ஒருவனைக் கூட கண்டுகொள்ள முடியாததால் இமாலய வனப்பகுதிக்கு ஒரு துறவியைத் தேடிச் சென்றார்.

அரசனைக் கண்ட துறவி, அவரது களைப்பைப் போக்குவதற்காக ஆலம் இலை உண்டு, நீர் அருந்தி, சற்று ஓய்வைடுத்துக் கொள்ளுமாறு வேண்டனார். ஆலம் இலைகளை மென்ற அரசன் வியப்புக்குள்ளானான்.

நல்லாட்சிக்கான அறிவு
“துறவி அவர்களே! ஆலம்தளிர் கைப்பானது. ஆனால் இந்த இலைகள் இனிப்பாக இருப்பதற்கு என்ன காரணம்?” என்று கேட்டான்.

“நாட்டின் அரசன் தர்மம்பேணி ஆட்சிசெய்வதால்தான் கசக்க வேண்டிய ஆலம் இலை இனிப்பாக இருக்கின்றது” - என்று துறவி பதில் சொன்னார்.

அதற்கு மறுகேள்வி எழுப்பிய அரசன் “அரசு தார்மீகமாகும் போது ஆலம் இலை இனிப்பதற்கும், அரசு அதற்மமாகும்போது கைப்பாவதும் ஏன்?” - என்று வினவினார்.

அப்போது துறவி....

“புண்ணிய சீலரே! அரசாட்சியில் அதற்மம் நிரம்பும்போது, நிலநீர்வளம் கீழிறங்கிச் சென்று நிலம் செழிப்பற்ற தன்மைக்கு மாறுகின்றது. அப்போது ஆலம் தளிர்களும் கைப்பாக மாறும்” என்று பதில் கொடுத்தார்.

தான் அரசன் என்பதை வெளிப்படுத்தாமல் மீண்டும் நகரத்தை நோக்கிச் சென்ற அரசன், துறவியின் சுற்றை பரீசிலிப்பதற்காக அதற்ம ஆட்சிநடாத்திப் பார்க்க வேண்டுமென்று யோசித்தான். அவ்வாறே அதற்ம ஆட்சி நடாத்தி சிலகாலத்தின் பின்பு இமாலய வனத்திற்குச் சென்று துறவியை சந்தித்தான். அப்போதும் அந்தத் துறவி ஆலம் இலை கொடுத்து உபசரித்தார்.

ஆலம்தளிரைச் சுவைத்த அரசன் கைப்புச் சுவையை உணர்ந்தான். அவன் அதையிட்டுத் துறவியிடம் கூறினான்.

“அரசு அதற்மம் அடைந்துவிட்டது. அதனால்தான் ஆலம் தளிர் கைப்பானது. நீரில் இறங்கி அக்கறை செல்ல மாடுகளை இறக்கும்போது முதல்மாடு வேறுபக்கம் திரும்பினால் ஏனைய மாடுகளும் அதன் பின்னால்தான் செல்லும். அவ்வாறு அரசு அதற்மமாகும்போது நாட்டு மக்களும் அதற்மம் செய்வார்கள். அப்போது நாட்டுக்கும் நாட்டு மக்களுக்கும் சுகமோ முன்னேற்றமோ கிட்டமுடியாது” - என்று துறவி விளக்கமளித்தார்.

“துறவியாரே! கடந்த காலத்தில் ஆலம் தளிரை இனிப்பாக்கியதும் நான்தான். பின்னர் இதனைக் கைப்பாக்கியதும் நான்தான்” என்று தான்

நல்லாட்சிக்கான அறிவு நாட்டின் அரசன் என்பதை வெளிப்படுத்தி, மீண்டும் நகரத்திற்குச் சென்று தசத்ரமங்களின் அடிப்படையில் நல்லாட்சி செய்ய ஆரம்பித்தான்.

மூலம்: ஜாதகக் கதை

விளக்கம்

1. அரசனின் நடவடிக்கைகள் நல்ல சுற்றாடலில் கூட தாக்கம் செலுத்தும் என்று இக்கதை முன்வைக்கும் தர்க்கத்தை நீர் ஏற்பதோ, மறுப்பதோ ஏன்?
2. ஆட்சியாளன் என்ற வகையில் இந்த அரசனுக்குள் நிலவும் நல்லாட்சிக்கான குணவியல்பு யாது?
3. நல்லாட்சியைக் கட்டியெழுப்பப் பொறுப்பெடுக்கும் தலைவனுக்கு இக்கதை எதை வலியுறுத்தி நிற்கிறது?

விவியுறுத்தல்

- ★ நீ பத்துப் பேரின் ஆட்சியாளராக இருந்தாலும் மறுமையில் எழுப்பப்படும்போது செய்த அநியாயங்களுக்கான தண்டனை கிடைப்பது நிச்சயம். தண்டனை முற்றுப் பெற்ற பின்பே விடுதலை கிட்டும்.

- அல்லுதீஸ்
முகம்மது நபிகள் நாயகம்

- ★ அதிகாரபோதை மதுபோதையைவிடப் பயங்கரமானது. அதிகார போதை ஏற்படும் பட்சத்தில் தன்னால் பாதகம் நடைபெறுவதற்கு முன்பு, அதனை விளங்கிக் கொள்ளக் கூடிய உணர்வு இல்லாமல் போய்விடும்.

- மகாபாரதம்

08. அரசர்களோடு பழகும் முறை

இரு அரசன் தனது பிரதான அமைச்சராக ஒருவரைத் தெரிவு செய்து நியமித்தார். அரச சேவையில் இணைந்து சில மாதங்களின் பின்னர் துறவி ஒருவரைச் சந்தித்து ஆலோசனை பெறுவதற்காக அமைச்சர் வந்தார்.

“எங்கள் அரசன் ஒரு சமயம் அப்பாவியாகவும் மற்றொரு சமயம் தெரியமாகவும் காணப்படுவார். சிலபோது அமைதியாக இருப்பார். மறுபோது குழப்பநிலையிலிருப்பார். ஒருவேளை அமைதியாக இருப்பார். இன்னொரு வேளை முரட்டுத்தன மாகக் காணப்படுவார். இனி நான் எவ்வாறு அவரோடு கடமையாற்ற வேண்டும்?” இவ்வாறு அமைச்சர் துறவியிடம் கேட்டார்.

“உங்களால் செய்ய முடிந்தது இதுதான். உங்களது இயல்பை அவருக்கேற்றவிதமாக மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். அல்லது

நல்லாட்சிக்கான அறிவு எப்பொழுதும் அவர் எடுக்கும் நிலைக்கு எதிரான வகையில் செயற்பட வேண்டும். முதல் முறையில் செயற்பட்டால் உங்களுக்கு நிறைய வாய்ப்புக்கள் கிட்டும். இரண்டாம் முறையை கடைப்பிடித்தால் உங்கள் குடும்பம்- பிள்ளைகள் பாதுகாக்கப்படுவார்”

அமைச்சர் தனது பிள்ளைகள் குடும்பத்தை மிகவும் விரும்பினார். அதனால் அவர் அரசனின் மனநிலைக்கு எதிரான தோரணையில் இருப்பதற்குத் தீர்மானித்துக்கொண்டார். அதன்படி அரசன் பயமற்றுச் செயற்படும் போது அவர் கவனமாக இருந்தார். அரசர் மிகவும் கவனமாக கியங்கும் போது அமைச்சர் தளர்ச்சியாகக் காணப்பட்டார். அரசர் குழுப்பமடையும்போது அவர் அமைதி காத்தார். அரசர் அமைதியாகக் காணப்படும்போது அவர் பரபரப்பாகக் செயற்பட்டார். அரசர் முரடுத்தன மாகும் போது அமைச்சர் மென்மையானார். இதனால் இருவரதும் செயற்பாடுகளால் ஒருவித சமநிலைத்தன்மை ஏற்பட்டு நல்லாட்சி மேலோங்கியது. எவ்வாறாயினும் தனது அமைச்சர் எப்பொழுதுமே தனது நிலைப்பாட்டுக்கு எதிராக உள்ளூமை நொடர்பாக அரசன் கவலைக்கும் கோபத்திற்கும் உள்ளானார். அமைச்சரின் இந்தப் பணிவற்ற தன்மையையீட்டு அவர்மீது குற்றம் சுமத்திய அரசன் அவரது தலையைத் துண்டித்து விடுமாறு கட்டளையிட்டான். இருந்தும் அமைச்சரது செயற்பாடுகள் தொடர்பாக மிகவும் தெளிவோடிருந்த மக்கள் அவரது இறப்பால், தனித்துவிட்ட மனனவிமைகளை வாழவைக்கவும் கௌரவமாகக் கண்காணிக்கவும் தங்களை அற்பபணித்தனர்.

அரசர் இரண்டாந்தடவையாகவும் தனக்குத்தவியாக அமைச்சர் ஒருவரை நியமித்துக் கொண்டார். சில மாதங்களின் பின்பு அவரும் துறவியை சந்தித்து முன்னைய அமைச்சர் சொன்ன பிரச்சினையையேயே முன் வைத்தார். துறவி அவரது விருப்பத் தேர்வுக்கான இரண்டு மாற்று வழிகளைச் சொன்னார்.

தனக்கு நிறைய வெகுமதிகள் கிடைக்க வேண்டுமென்பதில் அதிக ஆடை கொண்ட இரண்டாவது அமைச்சர் முதலாவது முறையையே தெரிவு செய்தார். அதன்படி அவர் எப்பொழுதும் அரசனின் மனோ நிலைக்கு ஏற்றவிதமாகவே செயற்பட்டார்.

அரசன் பயமற்றுச் செயற்படும்போது அவரும் அவ்வாறே செயற்பட்டார். அரசன் கவனமாக நடந்து கொள்ளும்போது அவரும் கவனமாக நடந்தார். அரசர் குழப்பநிலை அடையும்போது அவரும் குழம்பியது போல் நடந்து கொண்டார். இதன் விளைவாக அவர்களது செயற்பாடுகள் மிகவும் முடங்கிப்போன நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு அரசாட்சி பல்வேறு சிக்கல்களையும் பின்னடைவை சுந்திக்க நேர்ந்தது.

தனது அமைச்சர் தன்னோடு தோணோடு தோள் நின்று காட்டிய அனுசரணை தொடர்பாக மகிழ்ச்சியடைந்த அரசன், அவன் வாழ்வதற்காக பெரும் மாளிகையொன்று அமைத்துக் கொடுத்தான். பின்னொரு காலத்தில் அமைச்சர் திடீரென்று இறந்துவிட்டபோது நாட்டு மக்கள் அதையிட்டு களிப்படைந்தனர். சில காலத்தின் பின் அரசன் அமைத்துக் கொடுத்த அந்த மாளிகையை மீளப் பெற்றுக் கொண்டதோடு, அவரது பிள்ளைகள் அங்கிருந்து வெளியேறி சோகத்தின் மத்தியில் காலம் கடத்த வேண்டி நேர்ந்தது.

மூலம்: Timeless Wisdom

வினாக்கல்

1. இதில் சம்பந்தப்படும் அரசன் மிகவும் உயர்ந்த ஆட்சியாளானாவதற்கு, அவர் தனக்குள் ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டிய மாற்றங்களென்ன?
2. முதல் பிரதம் அமைச்சருக்கும் இரண்டாவது அமைச்சருக்குமிடையில் நீர் காணும் முக்கிய வேறுபாடு என்ன?
3. எந்த அமைச்சர் நல்லாட்சி தொர்பான சமூக நலச் சிந்தனையோடு செயற்பட்டார்.

வலியுறுத்தல்

★ ஒருவன் பலவீனமானவன் என்பதைத் தெரிந்தும், அவனைப் பலப்படுத்த அவனோடு இணைந்து செல்பவன், இல்லாத்தை விட்டும் விலகிச் செல்பவனாவான்.

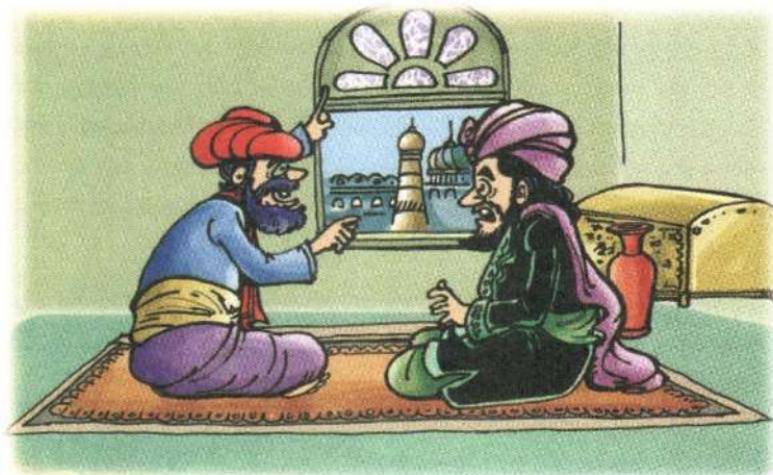
- அல்லுதீஸ்
முகம்மது நபிகள் நாயகம்

09. ஆக்கிரமிப்புக்கு முன்பு

சிக்கந்தர் லோடி பல இராணுவங்களைத் தோல்வியறச் செய்து அநேக பிரதேசங்களைத் தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவந்தார். குருகேஷத்ரா நகரத்தை ஆக்கிரமிப்பதே அவரது அடுத்த இலக்காகவிருந்தது. அது சம்பந்தமாக அவர் தனது ஆண்மீக ஆலோசகர்களிடம் அறிவுறை பெற உத்தேசித்தார். அதற்காக அவர்களை அழைத்தார். வருகை தந்திருந்த ஆலோசகர்கள், இவ்விடயம் தொடர்பாக ஆலோசனை சொல்ல தமது தலைவரான மியான் அப்துல்லாவே சிறந்தவரெனத் தெரிவித்தனர்.

அதன் பின்னர் சிக்கந்தர் லோடி, மியான் அப்துல்லா என்ற சமய ஆலோசகரைத் தேடிசென்று தமது எதிர்பார்ப்பு தொடர்பாக அவரது கருத்தை வேண்டினார்.

“குருகேஷத்திரா தொடர்பாக உங்களுக்கு ஏன் இவ்வளவு ஆர்வம்?” என்று மியான் அப்துல்லா கேள்வி எழுப்பினார்.

நல்லாட்சிக்கான அறிவு

“குருகேஷத்ராவில்தான் இந்துக்கள் ஆயிரக்கணக்கில் ஒன்றுக்குவர். கூரிய கிரகணத் தினத்தில் அவர்கள் சுருஜிகுனம் புனித வாவியில்தான் நீராடுவார்கள்” – என்று சிக்கந்தர் லோடி பதில் சொன்னார்.

“எப்போதிருந்து இந்த நடைமுறையைக் கையாள்கிறார்கள்?” ஆலோசகர் மியான் அப்துல்லா மீண்டும் கேள்வி கேட்டார்.

“அது மிகவும் புராதனகால மரபு. முன்பு கிருக்ஷணாவும் அவரது சகோதரரான பாலுராமும் சுவர்க்காவில் வாழ்ந்து வந்தனர். கூர்யகிரகணம் ஏற்பட்டு உலகம் அழிந்தது. இதுபற்றி முன்பே எதிர்வசூறப்பட்டது. அது தவாபார் யுகம். அதனால் குருகேஷத்ரா அவர்களது பெரிய தரிசிப்பு ஸ்தானமாக மாறியது. அதேபோன்று பார்சுராம் கூட வணங்குவதற்காக இங்கு வந்திருந்தார்” சிக்கந்தர் லோடி மென்மேலும் விளக்கமளித்தார்.

“முஸ்லிம்களாகிய நீங்கள் இது சம்பந்தமாக என்ன செய்துள்ளீர்கள்?” என்று மியான் அப்துல்லா அவர்கள் வினா விடுத்தார்.

“நாங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை” என்று சிக்கந்தர் லோடி, தன்னிடம் கேட்ட கேள்விக்கு சந்தேகத்தோடு பதிலுறைத்தார்.

“அப்படியென்றால் அதுபற்றிய பொறுப்பு அவர்களுக்குத்தான் உண்டு. பழைய இந்துக் கோயில்களை நாசமாக்குவது உங்களுக்கு உகந்த செயலான்றல்ல. உங்களுக்கு முன்பே உங்களது பாட்டன், பூட்டன்கள் இந்த இந்துக் கோயில்களில் தங்களது வேலைகளை செய்து கொண்டு போக இடமளித்துள்ளனர். நீங்கள் அவர்களிலிருந்து பிறந்த நல்ல பிள்ளையாயின் நீங்களும் அவர்களைப் பின்பற்ற வேண்டும். எனவே அந்த இந்துக் கோயில்களுக்கு தங்கள் வேலைகளைச் செய்து கொண்டு போக இடமளியுங்கள்” மியான் அப்துல்லா தனது ஆலோசனையை வழங்கினார்.

சிக்கந்தர் லோடி ஆலோசகர் மியான் அப்துல்லாவின் ஆலோசனையை விளங்கிக் கொண்டார். அதன்பிறகு அவர் குருகேஷத்ரா நகரத்தைக் கைப்பற்றும் என்னத்தைக் கைவிட்டுவிட்டார்.

மூலம்: இந்திய நாட்டார்கதை

நல்லாட்சிக்கான அறிவு
வினாக்கள்

1. எத்தகைய பண்பு காரணமாக மியான் அப்துல்லாவால் சரியான ஆலோசனை வழங்க முடிந்தது?
2. அரசனால் தனது ஆக்கிரமிப்பு சிந்தனையை, அவரிடம் காணப்பட்ட எந்த பெறுமதியான விடயத்தின் காரணத்தால் இல்லாமல் செய்ய முடிந்தது?
3. இலங்கையில் நிலவும் இனப்பிரச்சினைக்கு, ஆலோசகர் மியான் அப்துல்லாவிடமிருந்து எடுத்துக்காட்டுக்களைப் பெற முடியுமா?

வினியறுத்தல்

- ★ உங்கள் மத்தியில் சிரேகஷ்ட பிரஜை மிகக் குறைந்த பிரஜை போலவும், தலைவர் சேவகன் போலவும் இருக்கட்டும். அன்றியும் தங்களில் எவன் பெரியவன் என்று அவர்களுக்குள்ளே வாக்குவாதம் உண்டாயிற்று.
- அவர் அவர்களை நோக்கி, மற்றச் சாதியாரின் ராஜாக்கள் அவர்களை ஆளுகிறார்கள். அவர்கள் மேல் அதிகாரம் செலுத்துகிறவர்களும் உபகாரி எனப்படுகிறார்கள். உங்களுக்குள்ளே அப்படியிருக்கக் கூடாது. உங்களில் பெரியவன் சிறியவனைப் போலவும், தலைவன் பணிவிடைக் காரணைப் போலவும் இருக்கட்டும்.

-புனித யைபிள்
யேசுநாதர்

- ★ எவருக்கும் கடும்சொல் உபயோகிக்கக் கூடாது, அவ்வாறு உபயோகித்தால் அவர்களும் அதே சொற்களை எதிர்பிரயோகம் செய்வர். அவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று பேசுவது கவலையானதே. அடிகொடுத்து அடுத்தவர்களை வதைப்போர், திரும்பவரும் அடிகளுக்கு முகம் கொடுக்க நேரும்.

-தம்ம பதம்
கௌதம புத்தர் பெருமான்

10. உயர்ந்த யாகம்

செவ்டதன்த என்ற பிராமணன் தனது புகழையும் பெருமையையும் மேலோங்கச் செய்யும் நோக்கில் மாபெரும் யாகமொன்றுக்கான ஏற்பாடுகளை மேற்கொண்டார். கிந்த யாகத்தில் பலிகொடுப்பதற்காக எழுநூறு மாடுகளையும் இளம் பசுக்கன்று எழுநூறையும் இளம் கடாக்கள் எழுநூறையும் பசுக்கள் எழுநூறையும் செம்மறிஆடு எழுநூறையும் ஆடுகள் எழுநூறையும் ஒவ்வான்றிலும் எழுநூறாக பலவித பறவைகளையும் தயார் செய்தார்.

புத்த பெருமான் இக்காலப்பகுதியில் தான் இப்பகுதிக்கு வருகை தந்தார். தனது யாகத்தை மிகவும் உயர்தரமாகச் செய்வதற்காக புத்தபெருமானிடமும் ஆலோசனை பெற அந்தப் பிராமணன் எண்ணினான். இருந்தும் செவ்டதன்த பிராமணனின் முடிவுக்கு ஏழைப் பிராமணர்கள் உடன்படவில்லை.

நல்லாட்சிக்கான அறிவு

அவர்கள் கூட்டதன்து பிராமணரிடம் “உங்கள் பெற்றார் தூய்மையானவர்கள். நீங்கள் பெரும் சொத்துடைமையாளர். நீங்கள் நான்கு வேதங்களையும் நன்றாகக் கற்றவர். நீங்கள் பலரதும் ஆசிரியராகப் புகழ்பூத்தவர். நீங்கள் அழகிய தோற்றம் கொண்டவர். பிம்புஸார மன்னனின் கீர்த்தியைப் பெற்றவர். அதனால் உங்களைத் தேடி கொதமர் வரவேண்டுமேயன்றி நீங்கள் அவரிடம் செல்வது நல்லதல்ல. அது உங்கள் புகழ் குறைந்துபோக ஏதுவாகும்” என்றனர்.

கூட்டதன்து பிராமணன் கொதம புத்தரை சுந்தித்தால் அவரது யாகம் தொடர்பான தீர்மானம் மாறிவிடக்கூடுமென ஏழைப் பிராமணர்கள் கருதியதாலேயே அவ்வாறு தெரிவித்தனர். தங்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய மேலதிக வருவாய் இல்லாமல் போய்விடுமெனக் கருதினர். ஆனால் கூட்டதன்து மாற்றுக் கருத்து முன்வைத்து அவர்களுடன் தர்க்கம் செய்தார்.

“வெளித் தெரியும் உடல் லட்சணங்களாலேயே பெரும் பாலான பிராமணர்களின் பெருமை தெரிகிறது. ஆனால் கொதமரின் கீர்த்தி அவரது சீலத்தினாலும், நற்கண்த்தின் மூலமாகவுமே தெரிகிறது. என்னிடமிருப்பதாக நீங்கள் சொன்ன அனைத்து அடையாளங்களும் புத்தபெருமானிடமும் காணப்படுகின்றது” – என்ற கூட்டதன்து பிராமணன், ஒருநாள் கொதமரை சுந்திக்கச் சென்றார்.

சுந்தித்து, “கொதமர் அவர்களே! நான் எனது புகழை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்காக மாபெரும் யாகமொன்று செய்ய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்துள்ளேன். இருந்தும் மூவணக்கம் பதினாறு வணக்கம் போன்ற சோடனைகள் பற்றி அறிவு எனக்குக் குறைவு. அதனால் அதுபற்றி எனக்கு விளக்கம் தரவேண்டும்” என்றார்.

“சம்பவமான்றை எடுத்துக் கூறுகிறேன்” என்ற கொதம புத்தர்..... “மகாவிஜித என்றொரு அரசன் இருந்தான். தான் நீண்டகாலம் மக்கள் ஆதரவோடு தீகழ்வதற்கு ஒரு யாகம் செய்ய வேண்டியிருந்ததால் அதுபற்றி புரோகிதர்களிடம் ஆலோசனை கேட்டார். அதற்கு புரோகிதர் ஒருவர் அரசனிடம் இவ்வாறு தெரிவித்தார்.”

“அரசே தங்களது ஆட்சிப் பிரதேசத்திற்குள் துயரமும் விதவிதமான தொல்லை, களாவுகளும் நிறையவேவளர்ந்திருக்கின்றன. ஆனால் கொள்ளை

நல்லாட்சிக்கான அறிவு களும்நடக்கின்றன. அவ்வாறான நாடுகளில் மக்களிடம் வரி அறவிடுவதாயின் அதனால் துண்பம் அழிக்கிக்கு மேயன்றி குறையப் போவதில்லை. தண்டனை வழங்குவதாலும் எவ்வித பயனுமில்லை. திருப்புக்களைப் பிழுத்துக் கொன்று போட்டாலும் மற்றத் திருப்புகள் அரசனைக் கொல்வதற்கும் தயாராவார்கள். அதனால் நாட்டு மக்களுக்கு உயர்ந்த வாழ்க் கைத் தரத்தை உருவாக்கிக் கொடுப்பதும் விவசாயிகளுக்கு விதை நெல்லும் நல்ல ஊதியமும் பெற்றுக் கொடுப்பதும், வியாபாரிகளுக்கு மூலதன வசதிகள் செய்வதும் அரச பணியில் ஈடுபடுவோருக்கு சரியான சம்பளம் வழங்குவதும், அவர்கள் தம் கடமையை சரியாகச் செய்வதற்கும் நாட்டு மக்கள் களாவு, பொய்யின்றி வாழும் தலைப்படுவேர். அவ்வாறான நாட்டில் எந்தப் பயமுமின்றி கதவுகளை மூடாமல் வாழ்வதற்குரிய கூழல் உருவாகிவிடும்."

அரசன் புரோகிதரின் யோசனைப்படி நடந்ததனால் நல்ல வெற்றியைப் பெற்றுக் கொண்டார். தற்பொழுது தன் ராஜதானியில் பயப்பீதி குறைந்துள்ளதால் மனமகிழ்ச்சியோடு நல்ல யாகம் செய்ய ஆலோசனை வழங்குமாறு புரோகிதரிடம் அரசன் வேண்டினான்.

புரோகிதர் இது தொடர்பாக சத்திரியர்களிடம் கருத்துக் கேட்குமாறு தெரிவித்தார்.

அரசன் சத்திரியர்களை அழைத்து ஆலோசனை கேட்டான்.

அதற்காக அயலிலுள்ள சத்திரியர்கள், அரசனை அழைச்சர்கள், முனிவர்கள், ஊர்ப்பெரியவர்கள் போன்றோரை அழைத்து அறிவுரை பெறுமாறு தெரிவித்தார்கள்.

அரசன் இவ்வாறானவர்களை அழைத்து ஆலோசித்தபோது, அவர்கள் இது அதற்குப் பொருத்தமான காலமென்று தெரிவித்தனர்.

அதன்படி விஜித மன்னன் பெரும் யாகமொன்று செய்த போதும், அதற்காக ஆடு, மாடு, கோழி போன்றவற்றைப் பலி கொடுக்காமல் பசுநூய், நல்லெண்ணைய், தயிர், கருப்பட்டி போன்றவற்றால் செய்த உணவைப் பயன்படுத்தியதாகவும் கௌதம புத்தர் தெரிவித்தார். அதேபோன்று எவரையும் சிரமப்பட நிர்ப்பந்திக்கவுமில்லை. அரசன் எவரிடமிருந்தும் காணிக்கைகளை வாங்கிக் கொள்ளவுமில்லை. கொண்டுவரும்

நல்லாட்சிக்கான அறிவு பொருட்களை திரும்பவும் எடுத்துச் செல்லுமாறு அறிவிக்கப்பட்டது. சனங்கள் யாகத் திற்காகக் கொண்டுவந்த பொருட்களை அரசன் பொறுப்பெடுக்காததால் முச்சந்திகளில் வைத்து ஏழைகளுக்கு பசிர்ந்தளித் ததாக கௌதமர் கூட்டதன்த பிராமணனுக்கு எடுத்துக் கூறினார்.

பிராமணன் யாகத்துக்காகத் தயார்படுத்திய எல்லா உயிரினங்களையும் விடுவித்து புத்தபெருமானின் போதனைப்படி நடந்து கொள்ள முடிவு செய்தார்.

மூலம்: பெளத்த குத்திரம்

வினாக்கல்

1. தனது புகழுக்காக முதலில் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் யாகம் நடந்திருந்தால், அரசனுக்கு கிட்டும் மக்கள் பிரதிபலிப்பு ஸ்படி அமைந்திருக்கும்?
2. ஆலோசகரின் அறிவுறுத்தல், புகழ்பெறத்தக்க பலனுள்ள செயற்பாடென்பதற்கு நீர் முன்வைக்கும் தர்க்கம் யாது?
3. நல்லாட்சி ஆர்வலர்கட்டு அரசனின் நடவடிக்கைகள் மூலம் கிடைக்கும் முன்மாதிரி எது?

வினாயறுத்தல்

- மனுஷர் காணவேண்டுமென்று அவர்களுக்கு முன்பாக உங்கள் தர்மத்தைச் செய்யாதபடிக்கு எச்சரிகையாயிருங்கள். செய்தால் பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதாவினிடத்தில் உங்களுக்குப் பலனில்லை. ஆகையால் நீ தர்மம் செய்யும் போது மனுஷரால் புகழப்படுவதற்கு, மாயக்காரர் ஆலயங்களிலும் வீதிகளிலும் செய்வதுபோல், உனக்கு முன்பாக தாரை ஊதுவியாதே. அவர்கள், தங்கள் பயனை அடைந்த தீர்ந்ததென்று மெய்யாகவே உங்களுக்கு சொல்லுகிறேன். நீயோ தர்மம் செய்யும்போது உன் தர்மம் அந்தரங்கமாயிறுப்பதற்கு, உன் வலதுகை செய்கிறதை உன் இடதுகை அறியாதிருக்கக்கூடவது.

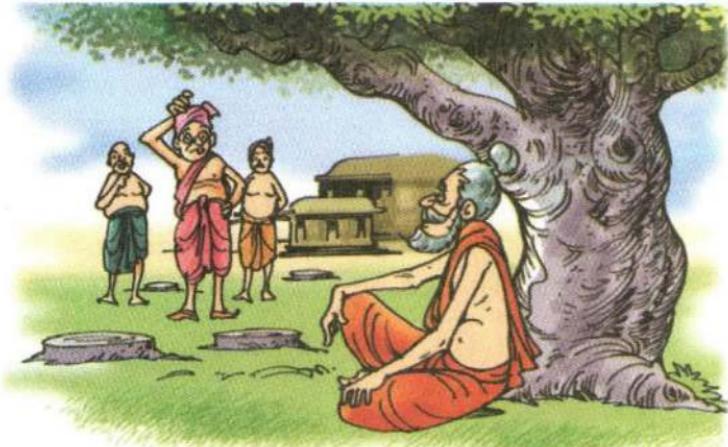
-புனித பைபள்
யேசுநாதர்

11. உதவியால் கிடைத்த சமாதானம்

அந்த நகரத்தில் அத்தனை பேரும் வேலை நெருக்கடி மிக்கவர்கள். அவர்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டு உழைத்தனர். பகல் வேளையில் மட்டுமன்றி மாலையிருள் படரும் வரை வேலை செய்தனர். அதனால் அவர்களுக்கு சமய கலாசார நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொள்ளக்கூட கால அவகாசம் கிட்டவில்லை. தொடர்புகள் தூரமாயின. எவருக்கும் இன்னொருவரின் வாசற்படியேறி மகிழ்ச்சி கொண்டாட வாய்ப்பு அமையவில்லை.

போய்வரும் பாதையில் சந்திப்பவர்களோடு கதைக்கவோ, முகம் பார்த்துச் சிரிக்கவோ அவர்களுக்கு நேரமில்லை. எல்லோருமே பெருவாரியாக பொருளீட்டியபோதும், அதன்மூலம் மகிழ்ச்சி கொள்ள எவராலும் இயலவில்லை. எல்லார் முகங்களும் களைப்பினால் தொங்கியபடி, சிரிப்பற்று இருள் நிரம்பியிருந்தது.

இந்த நகரத்திற்கு துறவி ஒருவர் வந்தார். நகர மக்களின் போட்டி மிகுந்த துன்பமயமான வாழ்க்கைக்கோலத்தை அவர் மதிப்பீடு செய்தார். நகரமத்தியில் அமைந்திருந்த பூங்காவில் ஒரேயொரு மரத்தைத் தவிர,

நல்லாட்சிக்கான அறிவு அனைத்துமே வெட்டப்பட்டு அவற்றின் வேர்கள் மட்டுமே எஞ்சியிருந்தன. அதனால் உணர்ச்சிவசப்பட்ட துறவியார் அங்கிருந்த ஒருவரிடம் கிடுபற்றிக் கேட்டார்.

“பெறுமதியான மரங்களை எல்லாம் தரித்து மக்கள் தளபாடம் செய்து கொண்டனர். கரத்தை வண்டில் செய்தார்கள். கிழிக்க முடியாத உட்குடை வான் மரம் மாத்திரமே எஞ்சியிருக்கிறது. கதிரையாண்றின் ஷக்குக் கூட பயன்படுத்த முடியாதபடி கிளைகள் கூட வளைந்துள்ளதால் தச்சன்கூட இம்மரத்தை வெட்ட விரும்பவில்லை” என்று அவன் சொன்னான்.

தோப்பில் எஞ்சியிருந்த மரத்தடிக்குச் சென்ற துறவி மரத்தடியில் அமர்ந்து கொண்டார். அவர் மூன்று மாதங்கள் அவ்வாறே அமர்ந்திருந்தார். முதலில் அவர் வேலை மிகுந்த நகரவாசிகளின் அவதானத்திற்கு ஆளாகவில்லை. இருந்தாலும் ஒரே இடத்தில் நெடுநாட்களாக சோம் பேறிபோல் அமர்ந்திருக்கும் துறவி பற்றி நகரமக்கள் அறிய ஆவலுற்றனர். அவரது இந்த இருப்பு நகரசபைக் கூட்டத்தில் முக்கிய விடயமாகப் பேசப்பட்டதுடன், விடயம் நகராதிபதியின் கவனத்திற்குச் சென்றது.

பின்னொரு நாளில் நகராதிபதி தனது அலுவலகத்திலுள்ள சங்கிலி, கயிறு போன்றவற்றோடு தனது சுகபாடுகளோடு மரத்தோப்புக்குச் சென்றார்.

“ஏன் நீங்கள் இந்த மரத்தடியிலிருக்கிறீர்கள்?” நகராதிபதி கேள்வி எழுப்பினார்.

“நான் இந்த மரத்தின் நிழலை அனுபவிக்கிறேன்” - துறவி அமைதியாகச் சொன்னார்.

“எனக்கு நீங்கள் சொல்வது புரியவில்லை” - நகராதிபதி மீண்டும் கேள்வி எழுப்பினார்.

“இந்த மரத்தைப் பாருங்கள். இந்த மரம் உட்குழிவாகி வளைந்து போயுள்ளது. பயனுள்ள மரங்களைல்லாம் வெட்டப்பட்டு, பயனற்ற மரம் மட்டுமே மீதமாக இருக்கிறது”

நகராதிபதியும் அவரது பிரதிநிதிகளும் அவரவர் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டனர். துறவி சொன்ன கதை நகர மக்கள் மத்தியில் வாய்வழியாகப் பரவிச் சென்றது.

இதன் பிறகு மக்கள் கட்டுப்பாட்டுடன் வேலை செய்யத் தொடங்கினர்.

நல்லாட்சிக்கான அறிவு அவர்கள் ஒருவரோடொருவர் நட்புக் கொண்டு வீடுகளுக்குச் சென்று பழகி மகிழ்ச்சியடைந்தனர். போய்வரும் இடங்களில் சந்திப்பவர்களுடன் இரண்டாரு வார்த்தைகளே னும் கதைக்க நேரத்தை ஒதுக்கினர். நகரா திபதி மக்களுக்காக விடுமுறை சிபார்சு செய்து நடைமுறைப்படுத்தினார். அதனால் மக்கள் பொது இடங்களில் கலாசார நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டனர். நகரத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சி வேகம் சுற்றே சூறைந்த போதும் அவர்களிடையே நல்லுறவும் சகோதரத்து வழும் வளர்ந்தது. நகர மக்களில் சிரித்த முகம்களை எங்கு பார்த்தாலும் காண முடிந்தது.

மூலம்: Timeless Wisdom

வினாக்கல்

1. மிகையான வாழ்க்கைப் போராட்டத்தால் சமூக உறவும் அமைதியும் சீர்கெடும் என்ற கருத்தை முன்னிட்டு உமது சாதகமான பாதகமான அபிப்பிராயம் யாது?
2. சமூகத்திற்குள் காணப்படும் போட்டி நிலையைத் தவிர்க்க ஆட்சியாளர் எத்துறைகள் மீது கவனம் செலுத்த வேண்டும்?
3. தற்போதைய இலங்கை சமூகத்தில் நிலவும் இயலாமைக்கும் போட்டி நிலைக்குமிடையிலான தொடர்பை விபரிக்க முடியுமா?

வினாயறுத்தல்

- ❖ எல்லை தாண்டி அளவுக்கத்திகமாகச் சாப்பிடுவதும், அளவைவிட குறை வாக உணர்கின்றவனும், அளவுகதிகம் தூங்குகின்றவனும், அளவுக்கேற்ப தூங்காதவனும் தியானத்தில் வெற்றி பெறுவதில்லை. உண்பதிலும், தூங்கு வதிலும், வேலைசெய்வதிலும் உல்லாசத்திலும் மிதமாக நடந்து கொள்ப வனை தியானத்தின் மூலம் மனக்கவலைகளைப் போக்கிக் கொள்ள முடியும்.

- பகவத்கீதை

- ❖ உடல் உள அமைதி தரும் இன்பத்தை ,நல்லறம் கேட்பதாலும் அனுயவிப்பதாலும் கிட்டும் இன்பத்தை, சொர்க்கலோக இன்பத்தை அடையப் பெறுபவன், துன்பம் தொல்லைகள் அற்றவனாவான்.

- ஹம்மபதும்

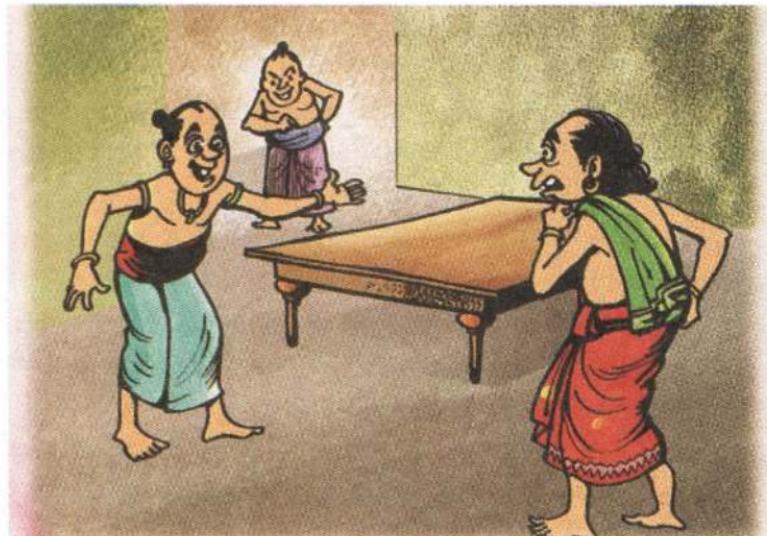
கௌதம புத்தர் பெருமன்

12. அபூர்வ ஆடை

இரு நாட்டில் புதுப்புது ஆடை வாழவைமப்புகளுக்கு மிகவும் விருப்பம் காட்டும் அரசனொருவன் வாழ்ந்தான். அவன் ஒவ்வொரு நாளும் புத்தாடைகளை விலை கொடுத்து வாங்குவான். ஒரு ஆடையை இரண்டு மூன்று மணி நேரத்திற்குமேல் அணிந்ததுமில்லை.

அரசனை நேரில் சந்திப்பதற்காக ஒவ்வொரு நாளும் நிறையப் பேர் வந்து கொண்டிருந்தனர். ஒருநாள் அந்நாட்டிலுள்ள மிகவும் சோம்பேரி கள் இருவர் அரசனைக் காணவந்திருந்தனர்.

“எங்களால் மிகவும் அழகான ஆடைகள் தைக்க முடியும். ஆனால் அந்த ஆடை ஏனைய ஆடைகளின் அழிப்படையில் வேறுபட்டதாகும். அது எவ்வளவு அழகென்பது புத்திசாலிகளுக்கு மட்டுமே தெரியும்” என்று இருவரும் கூறினர்.

நல்லாட்சிக்கான அறிவு

“அப்படியென்றால் வெசு அற்புதமான உடையல்லவா?” யோசித்துப் பார்த்த அரசன் சொன்னான்.

“அப்படியொரு உடை தைத்துக் கொண்டால் இந்த நாட்டிலுள்ள மடையர்கள் யார், அறிஞர்கள் யார் என்பதை என்னால் அறிந்து கொள்ள முடியும். இந்த உடை எனக்குத் தெரியவில்லையே என்று யாராவது சொன்னால் அவன் பச்சை மடையன்தான்”

“அப்படித்தான் அரசே, எந்த உடையாலும் உங்களால் பெற்றுக் கொள்ள முடியாமல்போன பயனை இதனால் பெற்றுக் கொள்வீர்கள்” என்று இருவரும் கவுனினர்.

அந்த நேரத்திலேயே அரசன் தனது திறைசேரி அதிகாரிகளை அழைத்து அந்த இருவருக்கும் போதுமான நிதியைப் பெற்றுக்கொடுத்தார்.

“கவுடிய விரைவில் உடுப்பைத் தயாரித்துக் கொண்டு வாருங்கள்” என்று அரசன் அந்த இருவருக்கும் கட்டளையிட்டான்.

மனிதர்கள் இருவரும் அரசமாளிகையிலிருந்து மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு தத்தும் வீடுகளுக்குச் சென்றனர்.

தாம் கொண்டு சென்ற பணத்தில் மிகவும் சிறப்பாக உண்டு குடித்துக் களித்தார்களே தவிர, வேறொன்றாக நடவடிக்கையிலும் சடுபடவில்லை. இருந்தும், தான் கட்டளையிட்டபடி ஆடைகளை இருவரும் கொண்டு வரும்வரை அரசன் நாள் என்னியென்னிப் பார்த்திருந்தான்.

அரசனுக்கும் தனது ஆடை உருவாகும் விதத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்று ஆவல் ஏற்பட்டாலும், அவர்களைத் தேடிச் செல்வதிலும் சற்றே பயம் ஏற்பட்டது.

“கஷ்ட காலத்திற்கு என்னால் உடையைப் பார்க்க முடியாமல் போனால் நானோரு மடையென்று மக்கள் நினைத்துவிடுவார்கள்” பயந்துபோன அரசன் ஆசையைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டான். இருந்தும் அந்த இருவரதும் தாமதத்தையிட்டுப் பொறுமையிழந்த அரசன் அந்த நாட்டின் பேரவீரர் ஒருவரைத் தன்வசம் அழைத்தான்.

“நீங்கள் போய் அம்மனிதர்களை சந்தித்து உடை அழகாக அழைந்துள்ளதாவன்று பார்த்துவிட்டு வாருங்கள். எப்போது என்னிடம்

நல்லாட்சிக்கான அறிவு அதனை ஒப்படைப்பார்களென்று தெரியவேண்டும்” என்று அரசன் தெரிவித்து இருவரையும் தேழியனுப்பினான்.

இருவரையும் தேழிச் சென்றபோது அவர்கள் வெறுமனே காலத்தைக் கடத்துவதை அறிஞர் கண்டார்.

‘இவர்கள் இருவரும் என்ன செய்கிறார்கள்?’ என்று அவர் தன்னிடமே கேட்டுக் கொண்டார்.

“தயவுசெய்து நீங்கள் இன்னும் நெருங்கி வந்து பாருங்கள்” என்று இருவரில் ஒருவர் அந்த அறிஞரை வேண்டினான்.

“எப்படி இந்த உடை? எங்கள் அரசனுக்கு பொருத்தமானதல்லவா? அழகாக இருக்குது என்ன?” அடுத்தவன் கேட்டான்.

அறிஞர் மிகக் கவனமாகக் கண்களைக் கவர்மையாக்கிப் பார்த்தபோதும் அவருக்கு எந்த உடையுமே தென்படவில்லை.

‘எனக்கு உடேப்புத் தெரியவில்லையே. அப்படியென்றால் நானொரு மடையனா? எவ்வளவு காலமாக நான் புத்திசாலி என்றால்லவா நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன்? இருந்தும் எல்லோரும் என்னை மடையனென்று தெரிந்துகொள்வது நல்லதல்லவே. எனக்கு அந்த உடை தெரிவதாகக் காட்டிக் கொண்டு கதைக்க வேண்டும்’ புத்திசாலி யோசிக்க அழற்பித்தார்.

“அரசனுக்கு தைத்த உடையையிட்டு மகிழ்ச்சியடைவதாக நீங்கள் இன்னும் சொல்லவில்லையே?”

“சா.... உண்மையிலேயே அற்புதம். இவ்வளவு உயர்தரமான உடையை எவ்வாறு நிர்மாணித்தீர்களென்றுதான் யோசிக்கிறன். மிகவும் சிறப்பாக இருப்பதாக இன்றே அரசனிடம் சொல்வேன்”- அறிஞர் பதில் கூறினார்.

“உங்களுக்கு நன்றி. நீங்கள் புத்திசாதுர்யமானவரென் பது இப்பொழுது எங்களுக்குத் தெளிவாகிவிட்டது” இருவரும் கூறினார்.

அத்தோடு நிறுத்தாமல், இருவரும் எவ்வாறு அதற்கான மூலப் பொருட்கள் பெற்றதென்பதை சொல்லத் தொடங்கினார்.

எல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அறிஞர் மீண்டும் சென்றார். இருவரும் தைத்த உடையைப் பார்க்க முழியாமல் போனதை மறைத்து, அவர்கள் கூறிய தகவல்களிலிருந்து உடையின் பெறுமதியை அரசனுக்கு விளங்க வைத்தார்.

நல்லாட்சிக்கான அறிவு
அதன்பின்னர் ஒரு சேவகன் மூலமாக பணப் பையான்றை அரசன் அவர்களுக்கு அனுப்பி வைத்தான்.

இன்னும் இரண்டு வாரம் காத்திருந்த அரசனின் எதிர்பார்ப்பு ஈடுபாடு வில்லை. பின்னர் இன்னொரு அறிஞனை உடை சம்பந்தமாகத் தேடிப் பார்க்க அரசன் அனுப்பி வைத்தான்.

மனிதர் இருவரையும் தேடிச் சென்ற இரண்டாம் அறிஞனுக்கு எதையுமே ஆங்கு கண்டுகொள்ள முடியவில்லை.

“நீங்கள் இந்த ஆடையைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?” - இருவரில் ஒருவன் இவ்வாறு கேட்டான்.

“முன்பு வந்த அறிஞர், உடை மிக அற்புதமென்றும் அதனால் தன்மனம் ஈர்க்கப்பட்டதாகவும் தெரிவித்தார்” - அடுத்தவன் கூறிந்திரான்.

‘அப்படியென்றால் நான் மடயனா? ஏன் எனக்கு இந்த உடை தெரிவதில்லை. இருந்தும் நான் இதனை இவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தக் கூடாது’ என்று நினைத்த இரண்டாம் அறிஞன், தனக்குத் தெரியா விட்டாலும் உயர்தரமான உடையைக் கண்டதுபோல் புகழுத் தொடர்கினார்.

அரசனுக்காகத் தயாரிக்கப்படும் புத்தாடைபற்றி நாபொங்கும் மூலை முடுக்கெல்லாம் செய்தி பரவத் தொடர்கியது. அந்த உடையோடு அரசனைப் பார்க்க மக்கள் பொறுமை இழந்து தவித்தனர்.

“அந்த ஆடையை அணிந்தால் மடயர்களுக்குத் தெரிவதில்லையாம். ஞானவான்களுக்கு மட்டும் தான் அந்த உடையின் அலங்காரம் தெரியுமாம்” இப்படி மக்கள் சூசுகுசுக்க ஆரம்பித்தனர். அரசனும் நாளுக்கு நாள் பொறுமை இழந்து தவித்தார். மூன்றாம் தடவையாக தானே நேரில் சென்று உடை பூரணமாவதைப் பார்க்கத் தீர்மானித்தார்.

அரசன் தனது பரிவாரங்களோடு உடை உருவாகும் விதத்தைப் பார்க்க வருவதைக் கண்ட இருவரும் மிகவும் சிறமப்பட்டு வேலை செய்வதாகக் காட்டிக் கொள்ள முனைந்தனர்.

“எப்படி அரசே உடை?” ஒருவன் கேட்டான். ஆனால் அரசனுக்கோ எதுவும் தெரியவில்லை. இந்த நிலைமையால் அரசன் பெரும் சங்கடத்துக்குள்ளானான். ‘உண்மையில் நானொரு முடனா?’ அரசன்

நல்லாட்சிக்கான அறிவு பயந்த மனதோடு யோசித்தான். உடனே மனதைச் சீர்செய்து கொண்ட அரசன் எதுயும் காணவில்லை என்பதை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை.

"முதலில் நமது புரோகிதர் குழு என்ன சொல்கிறார்க ளன்று பார்ப்போம்" என்றவாறு அரசன் புரோகிதர்களைப் பார்த்தான்.

அவர்கள் மாறிமாறி முகம் பார்த்துக் கொண்டனர். எவருக்குமே அங்கு உடை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எவரும் அதை வெளிக்காட்டிக் கொள்ள விரும்பவில்லை.

"மிகமிக அற்புதமான உடை" முதன்மைப் புரோகிதர் சொன்னார். அவரைத் தொடர்ந்து ஏனையவர்களும் உடையைப் புகழுத் தொடங்கினர்.

அரசனுக்குத் தன்னைப்பற்றிப் பெரும் வெட்கம் ஏற்படத் தொடங்கியது.

"ம் இவர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும் உடை எனக்கு மட்டும் ஏன் தெரியவில்லை? அப்படியென்றால் இவ்விடத்தில் உள்ள ஒரேயாருமடச் சாப்பிராணி நான்தானா? அப்படிப்பட்ட நான்தானா இந்த நாட்டை ஆட்சி செய்கிறேன்?" அரசன் மனதளவில் அதிர்ந்து போகத் தொடங்கினான்.

கிருந்தும் அதை மறைத்துக் கொண்டு அரசன் மிகவும் உற்சாகமாக உடையை புகழு ஆரம்பித்தான். அரசன் புகழ்வதைப் பார்த்து புரோகிதர்கள் பயந்து நடுங்கினர்.

தங்களுக்கு அந்த உடை தெரியவில்லை என்றால் அரசன் ளக்களைப்

நல்லாட்சிக்கான அறிவு பற்றி என்ன நினைப்பான்? புரோகிதர் பதவியிலிருந்து எங்களைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டாரா என்ன? என்றெல்லாம் யோசிக்கத் தொடங்கினர். இருந்தும் தங்கள் உணர்வுகளை அடுத்தவர்கள் தெரிந்து கொள்ளாமல் பார்த்துக் கொண்டனர்.

“நான் இப்பொழுதே இந்த உடையை அணிய வேண்டும். பாதை வழியே மக்கள் என் உடையைப் பார்க்க முட்டி மோதிக் கொண்டிருக்கி றார்கள். எனக்கு இந்த உடையை அணிந்து கொண்டே திரும்பிப் போகலாம்” - அரசன் முன்மொழிந்தான். எல்லாப் புரோகிதர்களும் அதனை அனுமதித்தனர்.

அரசன் தான் அணிந்திருந்த ஆடைகளைக் களைந்து விட்டுப் புதிய உடையை அணிவிக்க இடமளித்தார்.

இருவரும் அரசனைச் சுற்றிச் சூழன்று உடையை அணிவிப்பதாகக் காட்டிக் கொண்டனர்.

“இதை அணிந்து கொண்டாலும் ஒன்றும் அணிந்து கொள்ளாதது போல்தான் உங்களுக்குத் தெரியும். இந்த ஆடையின் பெறுமதியே அதுதான். அதுதான் அதன் சிறப்பும் கூட. பார்க்கினர் அறிஞர்கள் எவரும் அவ்வாறு நினைக்கமாட்டார்கள்” என்றவாறு அவர்கள் இருவரும் தமது கடமையை நிறைவு செய்தனர்.

புரோகிதர் குழுவினர் அரசன் பக்கமாகப் பார்த்தனர். அரசன் நிர்வாணமாகவிருப்பதை அவர்கள் அனைவரும் கவனித்தனர். இருந்தும் அதைச் சொன்னால் தங்களது மடத்தனத்தை அடுத்தவர் அறிந்து கொள்வார்கள் என்பதால், தங்களுக்குத் தெரியாத ஆடையைப் பற்றி குழு ஆரம்பித்தனர்.

அரசன் அந்த இருவருக்கும் பரிசு வழங்கி வெளியேறிச் செல்லத் தயாரானான்.

புரோகிதர் குழுவும் சுற்றிநின்ற சனமும் அரசனின் பின்னால் நடக்கத் தொடங்கினர்.

பிரதான பாதையின் இருபக்கமாகவும் குழுமி நின்ற மக்கள் அரசன் நிர்வாணமாக வீதிவெலம் வருவதைக் கண்டனர். இருந்தும் எவரும் அதனை வெளிச்சொல்லாமல் தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டனர்.

நல்லாட்சிக்கான அறிவு

“எங்கள் அரசனின் உடை வெகு பிரமாதம்” இப்படி ஒருவர் சொன்ன போது, ஏனையவர்களைல்லாம் தலையாட்டி, அதனை ஆங்கீகரித்தனர். தாங்கள் புத்திசாலிகள் என்பதை அடுத்தவர்களுக்கு வெளிப்படுத்திக் கொள்ள அழுர்வமான ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்தது. இருந்தும் எல்லோ ருமே தங்களைப் பற்றி அடிமனதால் கவலைப்பட்டனர்.

ஏனைன்றால் அரசன் அணிந்திருந்த உடை அவர்களுக்குத் தெரியவில்லை அல்லவா?

இந்த சனத்துக்குள் நின்ற சிறிய பையணாருவனுக்கு அரசனைக் கண்டதும் சிரிப்பு வந்துவிட்டது. அவன் துள்ளிக் குதித்துக் குதித்துச் சிரித்தான்.

“ஜயோ அம்மா என்ன இன்றைக்கு எங்கள் அரசன் நிர்வாணமாக..... சே..... ஹு..... ஹு....” பையன் கூத்தாடத் தொடங்கினான்.

“என்ன தம்பி இது.... வாயை மூடிக் கொண்டிரு” சிறுவனின் தாய் அவனைக் கண்டித்தாள்.

இருந்தும் சிறுவனின் கதையைக் கேட்ட சிலர் தங்களை அறியாமலேயே “உண்மைதான்” என்றனர்.

அதைக் கேட்ட இன்னும் சிலர் அவ்வாறே கவற்தலைப்பட்டனர். ஏழை மக்களைல்லாம் நிர்வாண அரசனைப் கண்டு முகத்தை முகம் பார்த்துக் கொண்டனர்.

“உண்மைதான் உண்மைதான் அரசன் நிர்வாணத்தோடு”- சனம் வெளிப்படையாகச் சொல்லத் தொடங்கியது.

அதைக் கேட்டு அரசனுக்கு கோபம் வந்துவிட்டது. இந்த மக்கள் சொல்வது உண்மைதானா? எனது நாட்டு மக்கள் இவ்வளவு மடையர்களா? என்று யோசித்த அரசன் புரோகிதர்களைப் பார்த்தான். அவர்களைல்லோரும் தங்களது உணர்வுகளை மறைத்துக் கொண்டு இயங்குவதை அறிந்த அரசனுக்கு உண்மை புரிந்தது.

சின்னஞ்சு சிறுவனின் வெளிப்பாட்டால் வெட்கத்திற்குள் ஓான் அரசனுக்கு, நிர்வாணமாகவே அரச மாளிகைக்குச் செல்வதைத் தவிர, வேறு செய்வதற்கு எதுவுமிருக்கவில்லை.

நல்லாட்சிக்கான அறிவு
அந்நேரத்தில் அரசனுக்கு அபூர்வ ஆடை தைத்த சோம்பேறிகள்
இருவரும் தங்களுக்குக் கிடைத்த பரிசுப் பொருட்களை எடுத்துக் கொண்டு
மாறுவேடம் பூண்டு எங்கோ ஒளிந்திருந்தனர்.

வினாக்கள்

1. சமூகத்தில் நல்லாட்சியைக் கட்டியெழுப்புகையில் புத்திஜீவிகள் பொறுப்பு
தொடர்பாக இக்கதை மூலம் தரப்படும் சமிக்ஞை யாது?
2. நல்லாட்சி தொடர்பாக ஆர்வமுள்ள சமுதாயத்தில், பிரசைகளின்
செயற்பாடு தொடர்பாக ஆதர்வமாக அமைவது யாது?
3. இன்றைய இலங்கைச் சமூகத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு
இக்கதையிலிருந்து எவ்வம்சங்களைப் பெறலாம்?

வினாக்கள்

- ★ கெட்ட ஆட்சியாளனின் முன் உண்மையை எடுத்துக் கூறுவதே உயர்வான
பேராட்டமாகும் (ஜிலூாத்)

- அல்லுத்தீஸ்
முகம்மது நபிகள் நாயகம்

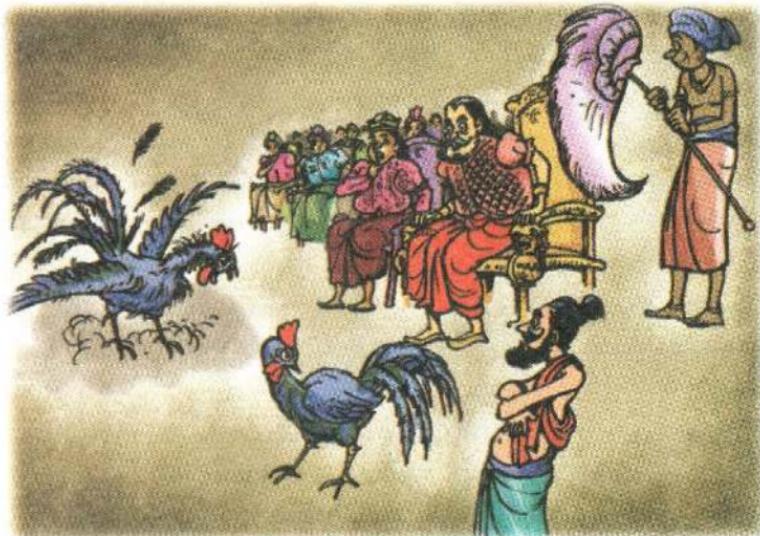
- ★ குற்றம் குறைகளைத் தேடிச் சொல்வவனோடு, புதையலுக்கு
வழிகாட்டுபவனைப் போல் பழகுங்கள். அப்படிப்பட்ட ஒருவனுடன்
பழகுவதால் நன்மையே கிட்டும். தீங்கு விளையாது.

-தம்மபதம்
கௌதம புத்தர் பெருமான்

13. துண்புறுத்தலுக்கான முற்றுப்புள்ளி

அந்த நாட்டு அரசனுக்கு கோழிச் சண்டை பார்த்து ரசிப்பதில் மிகவும் மகிழ்ச்சி. அவர்தனது நாட்டிலுள்ள சிறந்த சண்டைக் கோழியை விலைக்கு வாங்கி, சிறந்த பயிற்றுவிப்பாளரை அழைத்து கோழியைப் பொறுப்பளித் தார். அத்தோடு நின்றுவிடாது நாட்டிலுள்ள கோழிச்சுமரில் ஆர்வமுள்ள வியாபாரிகளுக்கும் நிலச்சுவாந்தர்களுக்கும் அழைப்பும் விடுத்தார்.

அரசமாளிகையில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட கோழிச்சண்டைக் கண் காட்சியின்போது போட்டியிடும் கோழிகளில் ஒன்று செத்துவிழும் வரை கொத்திக் கொள்ளும் பாங்கைப் பார்த்து அரசன் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந் தார். இறுதியில் அரசனின் சண்டைக் கோழி எல்லாவற்றோடும் சண்டை யிட்டு வெற்றியீடியது. அரசன் அயல்நாட்டு அரசர்களையும் கோழிச் சண்டைக்கு அழைப்பு விடுத்தார். கோழிச் சண்டை பார்க்கவும் பாங்கு

நல்லாட்சிக்கான அறிவு கொள்ளவும் விருப்பமான அயலக அரசனோருவன் அழைப்பை மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொண்டார்.

நாடுகளுக்கிடைப்பிலான கோழிச் சண்டைக் கண்காட்சி பெரும் விழாவாக ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. பெரும் மக்கள் வெள்ளம் கோழிச் சண்டையைப் பார்க்க ஒன்று கூடியது. இந்தக் கோழிச் சண்டைப் போட்டியில் அரசனின் கோழி யைத் தோற்கடித்து அழைப்பை ஏற்ற நாட்டுக்கோழி வெற்றி யீட்டியது.

தோல்வியால் கோபமடைந்த அரசன் சண்டைக் கோழிப் பயிற்றுவிப்பா ளரை சேவையிலிருந்து வெளியேற்றினார். இருந்தும் தனது முயற்சி யைக் கைவிடாத அரசன், தன்னை வெற்றி பெறச் செய்யக் கூடிய சண்டைக் கோழிப் பயிற்றுவிப்பார் ஒருவரை தேழிக்கொள்ள பறை அறிவிப்புச் செய்தார்.

அரசனின் பறை அறிவிப்பைக் கேட்ட துறவி ஒருவர் அரசனைத் தேழிவந்தார்.

“நான் உங்கள் சண்டைக் கோழியைப் பயிற்றுவிக்க அரச சேவையில் இணைய விருப்பம். என்னை அந்தப் பதவியில் அமர்த்தினால், நான் உங்கள் சண்டைக் கோழியை வெற்றியீட்டடச் செய்வேன் என்று உறுதியளிக்கிறேன்” அத்துறவி இவ்வாறு தெரிவித்தார்.

முன்வந்தவர்களில் மிகவும் தகுதி வாய்ந்தவராக அரசன் துறவியைத் தெரிவி செய்தனர். அரசன் துறவிக்குப் பொறுப்பளித்து இவ்வாறு தெரிவித்தார்.

“நான் உங்களை எனது சண்டைக் கோழிப் பயிற்றுவிப்பாளராக நியமிக்கிறேன். பின்னர் வேறு நாட்டு அரசர்களை போட்டிக்காக அழைப்பேன். நான் இன்னொரு முறை அவர்கள் முன் தோல்வியடையாமல் நீங்கள் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்”

இரு மாதத்தின் பின்பு புதிய பயிற்றுவிப்பாளரின் வல்லமையை பார்க்க அரசனுக்கு அவசியமாகியது. அரசன் இவ்விடயம் தொடர்பாக துறவிக்கு தகவல் அறிவித்தான்.

“இல்லை. இன்னும் பயிற்சி போதுமான அளவு பூர்த்தியாக வில்லை. இந்நாட்களில் அதன் பருமனையும் சக்தியையும் அதிகரிக்க பயிற்சியளிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளேன்” - இவ்வாறு துறவி புதிலளித்தார்.

நல்லாட்சிக்கான அறிவு
இரண்டாம் மாத இறுதியில் அரசன் முன்பு போலவே நிலைமையை
விசாரித்தார்.

“இல்லை இன்னும் பயிற்சி பூரணமாகவில்லை. இந்நாட்களில்
கோபமுட்டல் நடைபெறுகிறது. தங்களது நிமுலுக்குக்கூட உதைக்கின்ற
பயிற்சி நடைபெறுகிறது”- துறவி புதிளாக்ஸ் சொன்னார்.

மூன்றாம் மாத இறுதிப் பகுதியில் அரசன் மீண்டும் அரசமட்டத்தில்
கோழிச் சண்டை விழாவை ஏற்பாடு செய்தார். அதற்காக பரந்த மேடை
உருவாக்கப்பட்டது. நாட்டு மக்கள் அனைவருக்கும் கோழிச் சண்டை
பார்ப்பதற்கான அழைப்பு விடுக்கப்பட்டது. அழைப்பு விடுக்கப்பட்ட
ராஜ்ஜியத் தலைவரின் சண்டைக் கோழி முதலில் மேடைக்கு கொண்டு
வரப்பட்டது. அது உற்சாகத்தோடு மேலே பாய்ந்து பாய்ந்து பெரும் குரவில்
சத்தமிட்டு சமருக்கத் தான் தயார் என்பதை வெளிப்படுத்தியது. பின்னர்
அனுசரணை அரசின் பயிற்றுவிப்பாளரான துறவியார் அரசனின்
கோழியை மேடைக்குக் கொண்டு சென்றார். அது இருந்த கிடத்திலேயே
பலகையால் செய்த கோழிபோல் அசையாது நின்றது.

அழைப்பு அரசின் கோழி சண்டையை ஆரம்பித்து அமைதியாக நின்ற
கோழியை சண்டைக்கு ஈர்க்குமுகமாக இரண்டாரு உதை கொடுத்தது.
இருந்தும் அதனால் அசையாத கோழி மேலும் அமைதியாக நின்றது.
தொடர்ந்தும் சுற்றிவந்து மோதியபோதும் அதன் மௌனத்தால்,
உதாக்கீத்திர்குள்ளான வருகை துந்த கோழி மேடையிலிருந்து இறங்கிச்
சென்றது. இறுதியில் அனுசரணை அரசின் கோழி வெற்றிப்படியதாக அறி
விக்கப்பட்டது. நாட்டு மக்கள் மகிழ்ச்சியில் ஆரவாரம் செய்தனர்.

அதன் பின்னர் அழைப்பரசின் பயிற்றுவிப்பாளர் மீண்டும் தான்
கொண்டுவந்த சண்டைக் கோழி ஒவ்வொன்றாக மேடைக்குக்
கொண்டுவந்தார். இருந்தும் அந்த எல்லா சண்டைக் கோழி
முன்னிலையிலும் துறவியால் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட கோழிகள் அமைதியாக
நின்றன. எல்லாம் போட்டியின் இறுதியிலும், துறவியின் கோழிகள்
வெற்றியாளர்களாக மேடையில் வீற்றிருக்கும்போது ஏனையவை
இறங்கிச் சென்றன.

அரசன் வெற்றியால் மகிழ்ச்சுபோனாலும் துறவியின் உபாயம் தொடர்பாக
அறியும் ஆவல் அவருக்குள் எழுந்திருந்தது.

நல்லாட்சிக்கான அறிவு

அடுத்தநாள் அரசனை சுந்தித்த துறவி, “உண்மையான வெற்றி துண்புறுத்தலால் கிடைப்பதில்லை. பெருமை கொள்வதாலோ துண்புறுத்தி இன்பம் கொள்வதாலோ கிடைப்பது மில்லை. இதைத்தான் இந்தச் சம்பவம் உணர்த்துகிறது” என்றார்.

அதன் பின்னர் சண்டைக் கோழிகளை மோதவிடுவதை அரசன் கைவிட்டார். அறிவு நிறைந்த சுமுகமான ஆட்சியாளராக அரசை முன்னெடுக்கத் தொடங்கினார்.

மூலம்: Timeless Wisdom

விளக்கம்

1. வன்முறை மோகம் ஒரு நல்ல தலைவருக்குரிய பண்பாக அமைய முடியுமா?
2. வன்முறையை அகிம்சை மூலம் தோல்வியடைச் செய்யலாமென்ற கருத்தை, நடைமுறை வாழ்க்கையில் கூட யதார்த்தமாக்கலாம் என்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறோ?
3. அரசனின் தனிப்பட்ட விருப்பு வெறுப்பு அடிப்படையில் ஆட்சி நடாத்துகிறமைக்கு பொருந்தக் கூடியதான் உதாரணம் உமது சுற்றாலில் உண்டா?

வியிருத்தல்

★ எல்லா உயிர்களும் இறைவனின் பிள்ளைகள்தான். அதனால் தனது பிள்ளைகளை அன்போடு கவனிப்பவனே இறைவனிடத்தில் மிகவும் நெருங்கியவனாவான்.

- அல்லுதீஸ்
முகம்மது நபிகள் நாயகம்

★ உனக்கு எவராவது ஏதாவது செய்வதை நீ விரும்புகின்றாயா? நீயும் அதே செயலை அடுத்தவர்களுக்குச் செய்வாயாக.

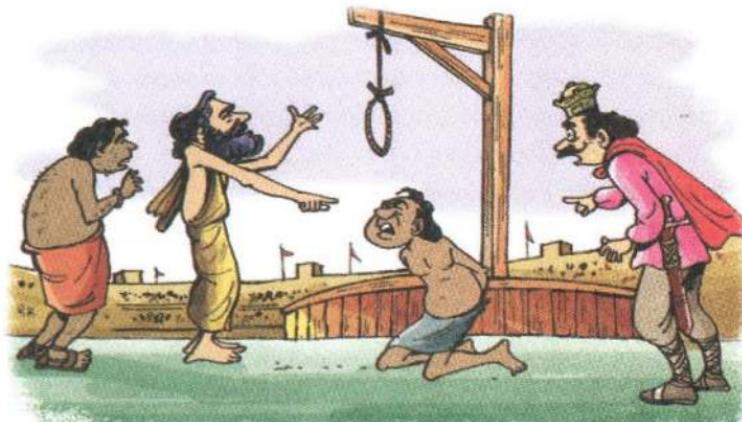
- புனித பைபன்
யேசுநாதர்

14. அரசனின் சொர்க்கலோகப் பயணம்

முற்காலத்தில் சுவஹர், காசஷ்மீரின் தலைநகராக பிரகடனப்படுத்த முன்பு அந்தப்பிரதேசம் சிறுசிறு அலகுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு பல அரசுகளால் ஆட்சி செய்யப்பட்டது. ஒரு முறை இப்படியான கிராமமொன்றுக்கொக துறவிகள் குழுவான்று சுற்றுப் பயணம் செய்தனர். அவர்கள் இப்பகுதியில் மலைப் பள்ளத்தாக்குகளில் மஞ்சள், அரிசி, கோதுமை, சோளப் பயிர்ப் பரப்புகளைக் கண்டனர். பள்ளத்தாக்கின் மறுபக்கத்தில் பெரும் வளாந்தரத்தால் மூடுண்டபோதும் அங்கு நறுமணமிக்க பூக்கள், நீரவீழ்ச்சி, சிறுகுளங்கள், காட்டு விலங்குகள் என்பன நிரம்பிக் காணப்பட்டன.

இப்பிரதேசத்தின் அழகுத் தோற்றுத்தால் பிரதான துறவி வசியமடைந்தார். இந்த அடுர்வ நகரத்தில் ஒரு பிடிமஞ்சளின் விலை கிழங்குச் சாக்கான்றின் விலைக்கு சமமாகவிருந்தது. நிலக்கரி தங்கம் போல் விலை போனது.

“இப்பகுதியில் மிகவும் குறைந்த விலைக்கு எதையும் வாங்கலாம். மற்றவை எப்படிப் போனாலும் எங்களுக்கு வயிறு நிறைய சாப்பிட்டு வாழ முடியும்” ஓர் இளம் துறவி சொல்லத் தொடர்கினார்.

நல்லாட்சிக்கான அறிவு அதனால் கவனக்குள்ளான பிரதான துறவி “இல்லை தம்பி இல்லை. இங்கு என்னப் பொருட்களும் வாங்குவதும் விற்பதும் ஏனைய பிரதேசங்களைப் போன்றுதான். இது எந்த வகையிலும் எங்களுக்கு வாழப் பொருத்த மான இடமல்ல. அதனால் கூடிய விரைவில் நாங்கள் இங்கிருந்து போய் விடுவோம்”

இருந்தும் இளம்துறவி முதியவரின் அறிவுரையை கவனத்திற்கெடுக்க வில்லை. அவர் அடுத்தவர்களைப் போகவிட்டு தான் அங்கு தங்குவதற்குத் தீர்மானித்தார்.

பின்னர் ஒரு நாள் அரச மாளிகையில் ஏதோ களவு நடந்துவிட்டது. அதனால் கோபமடைந்த அரசன், இங்கு வாழும் வெளியூரவர்களை தன் முன் கொண்டுவேந்து நிறுத்துமாறு கட்டளையிட்டார்.

கட்டளையை நிறைவேற்ற வெளிப்பட்ட அரச ஊழியர்களுக்கு இளம்துறவி அகப்பட்டார்.

“என்ன எனக்கெதிரான உங்கள் குற்றச்சாட்டு? கொள்ளை பற்றி எனக்கெதுவுமே தெரியவில்லை. நீங்கள் ஒரு அப்பாவியைத்தான் பிடித்துக் கொள்ளப் போகிறீர்கள். நான் எந்தத் தவறும் செய்யவில்லை. தயவுசெய்து என்னை விட்டுவிடுங்கள்” இளம் துறவி புலம்பினார்.

இருந்தும் அரச சேவகர்கள் அதனைப் பொருட்படுத்தவில்லை. இருகைகளையும் கட்டிச் சிறைப்பிடித்தனர். அடுத்தநாள் நகர மத்தியில் அவரை தூக்கிவிடத் தீர்மானித்தனர்.

சிறிய சிறைக்கூடமான்றில் அப்பாவியாக அடைப்பட்டுக் கிடந்த துறவி, தன் தலைமைத் துறவிக்கு இதுபற்றித் தகவல் அனுப்ப முனைந்தனர். அடுத்தநாள் விழிந்ததும் துறவி வெளியெடுக்கப்படுவதாகக் கேள்வியுற்ற நகரவாசிகள் நிறைந்துவிட்டனர். இளம்துறவி அரசன் வரும்வரை தூக்குமரத்தடியில் நிறுத்தப்பட்டான். அந்த நேரத்தில் பிரதம துறவி சிறைக்கைதிக்கு அறிவுரை சொன்னார்.

“அரசன் வந்ததும் அவரது காலடியில் விழுந்து உன்னைத் தூக்கிவிட வேண்டாம். பதிலாக என்னைத் தூக்கிவிடுமாறு வேண்டுவேன். அப்படிச் சொல்லும் போதெல்லாம், ஜபோ அரசே! அவனைக் கொல்வது அந்தியானது. என்னையே தூக்கிவிடுங்கள்” என்று கூறவேண்டும் என்றார்.

இளம் துறவிக்கு தனது தலைவரின் திட்டம் என்னவென்று புரிய

நல்லாட்சிக்கான அறிவு வில்லை. இருந்தும் அவர் சொன்னபடியே செய்வதற்கு இளம் துறவி எண்ணினார்.

அரசன் அந்த இடத்திற்கு வந்ததும் அவரிடம் சென்று அவரது காலாடியில் விழுந்து துறவித் தலைவர் அழுது புலம்பத் தொடங்கினார்.

“ஜயோ அரசனே இந்த அப்பாவியைத் தூக்கிவிட வேண்டாம். வயது முதிர்ந்த தாயை அவன்தான் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இவனைக் கொன்றால் அந்தப் பெண் ஞூக்கு எந்த உதவி ஒத்தாசையுமில்லை. அவனுக்குப்பதிலாக என்னைக் கொன்றுவிடுவேன்கள். இன்னும் சொற்ப காலமே நான் வாழ முடியும்”

அப்போது இளம் துறவியும் ஒப்பாரி வைக்கத் தலைப்பட்டான்.

“ஜயோ அரசே அந்த அநியாயத்தை மாத்திரம் செய்ய வேண்டாம். என்னையே தூக்கிவிடுவேன்கள்”

இருவரதும் அழகையால் அரசன் குழம்பிப் போனான். இருவரும் மரணத்தை விரும்புவது அரசனுக்கொரு புதிராக மாறியது. தூக்கிவிடும் தீர்ப்பை சற்று நேரத்திற்கு பிறபோட்ட அரசன் முதிர்ந்த துறவியை தன்பக்கம் அழைத்தான்.

“முதியவரே ஏன் இருவரும் சாகத்துடிக்கிறீர்கள்? வாழ்வது அதைவிட எவ்வளவு பெறுமதியானது?” – அரசன் காரணம் கேட்கத் தொடங்கினான்.

முதிர் துறவி “அரசே எங்களது பண்டைய மதநால்களில் எழுதப்பட்டுள்ள தன்படி இன்றைய தினம் மரணமடைவது மிகவும் விசேடமானதாகும். இன்று மரணிப்பவர்கள் நிச்சயமாக தேவலோகத்தை அடைவார்” என்றார்.

இந்தச் செய்தியைக் கேட்ட அரசன் மகிழ்ச்சிக்குள்ளாணான். தான் வாழ்ந்த வாழ்க்கைக் கோலத்தைப் பார்க்கும் போது, தனக்கு தேவலோகம் சௌல்லும் பாக்கியம் கிடைக்குமா என்பது பற்றி அவர் மனம் நிரந்தரமாகவே துன்பத்துக்குள்ளாயிருந்தது. இந்த அபூர்வ ஸ்தரப்பத்தை சிறைக்கைதிக்குக் கொடுக்காமல் தானே பெற்றுக் கொள்ள இயலுமா என்பது பற்றி அரசன் சிந்திக்கத் தொடங்கினான். அவர் தனது முடிவை மாற்றினார்.

“நான் இந்த நபருக்கு மன்னிப்புக் கொடுக்கிறேன். நீ இப்பொழுதே தேவலோகம் போகவேண்டியதில்லை. நீ போய் உனது தாயை பராமரித்து வாழ்ந்து கொள்” இளம் துறவிக்கு இவ்வாறு சொன்ன அரசன் முதுதுறவியின் பக்கமாகத் திரும்பினான்.

நல்லாட்சிக்கான அறிவு

“நீங்கள் இன்னும் பல ஆத்மாக்களை விடுவிக்க வேண்டியவர். அதனால் நீங்கள் சாகவேண்டியதில்லை. அதற்குப் பதிலாக நான் சாகப் போகிறேன்” என்ற அரசன் வதை செய்பவன் பக்கமாகத் திரும்பினான்.

“இந்நாளில் உயிர்போக வேண்டியவன் நானே. வதை தருபவனே என்னைத் தூக்கிவிடு”- என்று கட்டளையிட்டான்.

அரசனின் கட்டளையை எவ்ராலும் தட்டிக்கழிக்க முடியாது. அவரது கட்டளை உடனடியாக அமுலுக்கு வந்தது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்திற்குமுன் துறவிகள் இருவரும் அங்கு சுடியிருந்தோருக்குள்ளிருந்து காணாமல் போய்விட்டனர்.

மூலம்: இந்திய நாட்டார் கதை விளக்கம்

1. இலகுவாக சுவர்க்கலோகத்திற்குச் செல்ல அரசன் முன்வந்ததற்கொப்பான செயல்களை இன்றைய ஆட்சியாளர்களின் செயற்பாடுகளில் உண்ணால் காண முடியுமா?
2. ஆட்சியாளன் என்றவகையில் இந்த அரசனிடம் காணக் கூடிய பலவீனங்கள் என்ன?
3. கனவை இல்லாதூழிப்பதற்காக இந்த அரசன் எடுத்த நடவடிக்கை, புத்திகூர்மையான ஆட்சியாளர் ஒருவருக்கு பொருத்தமானதா?

வினியருத்தல்

- ★ வேலை செய்யும் உரிமை உங்களுக்குண்டு. ஆனால் அந்த வேலையைச் செய்ய மட்டுந்தான். உங்களுக்கு வேலையின் பயனை சொந்தம் கொண்டாட உரிமை இல்லை. பயன்பாட்டில் ஆசைகொள்ளவது வேலை செய்வதன் ஊக்கியாக இருத்தலாகாது.

- மகாபாரதம்

- ★ மடயன் அறிந்த ஏதாவது இருக்குமாயின், அதெல்லாம் அவனது அழிவுக்காகவே அமையும். அது அவனது புத்தி என்ற தலையை துகளாக்கி, தரும் என்ற நற்குணத்தை துண்டாடவிடும்.

- தம்மபதம்
கௌதம புத்தர் பெருமான்

15. அரசனின் அபிமானம்

இரு குளிரான நாளில் அரசன் தனது சிரேகஷ்ட அமைச்சர்களுடன் வேட்டைக்குப் புறப்பட்டார். காட்டில் செல்லும் போது வனவாசியான துறவியொருவரைக் கண்ணுற்ற அரசன் தனது பயணத்தில் அந்தத் துறவியையும் சேர்த்துக் கொண்டார்.

முழுநாளும் காட்டின் மத்தியில் மான், மறைகளின் பின்னால் திரிந்து, அவற்றைப் பிடித்தும் துறவியின் தலையீட்டால் அவை விடுவிக்கப்பட்டன. இதனால் அரசனதும் உயரதிகாரிகளதும் முழுநாளும் அநியாயமாகி விட்டது.

குரியன் மேற்கே சரியும் நேரமாகும் போது குழுவினர் அரச

நல்லாட்சிக்கான ஆறிவு மாளிகையிலிருந்து வெகுதுராத்திற்குப்பால் பயணித்திருந்தனர். அதனால் இருளாகுமுன்பு மாளிகைக்குத் திரும்புவது கசஷ்டமான காரியமென்பது அவர்களுக்குத் தெரிந்தது.

இரவில் தங்குமிடமொன்றைத் தேடிக் கொள்ள யோசித்த அவர்கள், அருகிலுள்ள கிராமத்தை நெருங்கி மேலே புகையெழும்பும் அடையாளத்தை நோக்கிச் சென்றனர்.

அப்போது இரவுக்குளிர் அதிகரித்துக் கொண்டிருந்தது.

“இன்றைக்கு இரவை இந்தக் குடிசையில் கழிப்போம்”- அரசன் குழுவினருக்கு சொன்னபோதும், அங்கிருந்த அமைச்சர் ஒருவர் மாற்றுக்குரல் எழுப்பினார்.

“பெருந்தகையீர், இந்தக் குடிசை உங்களைப் போன்ற கம்பீரமான மனிதர் தங்குவதற்கு பொருத்தமான நிலையில் இல்லை. எவ்ராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படாத ஏழையொருவனே இதில் வாழ்கிறான். நாங்கள் எப்படியாவது அரச மாளிகைக்கே சென்று விடுவோம்”

அரசனுடன் சென்ற துறவி தாங்கிக் கொள்ள முடியாத குளிரில் நடுங்கினார்.

அவர் “அரசே! நீங்கள் இந்தக் குடிசையில் தங்குவதன் மூலம், அரசனின் மாண்பை எவ்ராலும் வீழ்த்திவிட முடியாது. ஆனால் அதனால் இங்கு வாழும் அப்பாவி ஏழையின் புகழை உங்களால் உயர்த்திவிட முடியும்”- துறவி கூறினார்.

துறவியின் வார்த்தைகளால் முடிவுக்கு வந்த அரசன் குதிரையின் முதுகிலிருந்து இறங்கி அந்தக் குடிசைக் கதவைத் தட்டினார். அன்று அரசனும் அவரது குழுவினரும் அந்தக் குடிசையில் சுகமாக இரவைக் கழித்தனர்.

மூலம்: Timeless Wisdom

வினாக்கள்

1. வேறுஞாபகங்களின்றி மனப்பூர்வமாக சாதாரண மக்கள் மத்தியில் வாழ்வது தலைவர் ஒருவருக்கு எவ்வாறு சாதகமாக அமையும்?
2. இங்கு சந்திக்கும் அமைச்சரைவிட தூறவியார் எமது மனசுக்கு உயர்ந்த மனிதராக எமது மனசுக்கு நெருக்கமாவது ஏன்?
3. இந்த அரசன் உயர்ந்த மனிதராக எமக்குத் தோன்றுவதற்கு அவரது எந்த இலட்சணம் காரணமாகிறது.

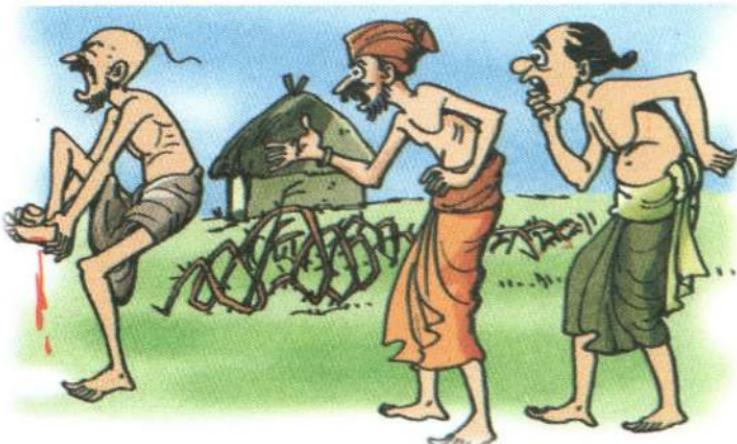
விடியுறுத்தல்.

- ஓ தன்னை உயர்த்துகிறவனைவனும் தாழ்த்தப்படுவான். தன்னைத் தாழ்த்துகிறவன் உயர்த்தப்படுவான்
- புனித ஷபிள்
யேசுநாதர்
- ஓ நல்லோரைக் காண்பதும் நன்றே. அவர்களோடு நல்லுறவாடுவதும் சுகமே. வழம்பதம் கொதும் புத்தர்பெருமான்

16. மக்கள் விருப்பம்

உத்தர பிரதேச நகரமொன்றில் பங்கால என்ற அதர்மம் மிகுந்த அரசனாருவன் ஆட்சி செய்தான். அவரிடம் முக்கிய பதவி வகித்த அரச அதிகாரிகளும் அநீதியானவர்களாகவே காணப்பட்டனர். மிகவும் அசாதாரணமான வகையில் வரி அறவிட்டு ஆட்சியாளர்கள் அதிக வசதிகள் அனுபவித்த வந்ததால், நாட்டு மக்கள் மிகுந்த விரக்திக்குள்ளாகி, வெறுப்படைந்தனர். அரச அதிகாரிகளால் அனுபவிக்க வேண்டி நேர்ந்த துண்பம் தொல்லைகளால் நாட்டு மக்களுக்கு வீடு வாசல்களை கைவிட்டுவிட்டு காட்டுக்குச் செல்ல நேர்ந்தது.

இந்த அசாதாரண சூழலின் விளைவாக ஆங்காங்கே கள்வர் கூட்டம் உருவாகியதுடன், மனிதர்களாற்ற வீடுகளைக் கொள்ளலையிடத் தொடங்கி னர். இதனால் பகலில் காடுகளில் தங்கி இருவில் வீடுகளில் காலம் கடத்தினர். வீடுகளுக்குள் கள்வர் பிரவேசிப்பதைத் தடுப்பதற்காக இருவ காலத்தில் வீடுகளைச் சுற்றி முட்டடையிட்டு பகலில் அகற்ற வேண்டி நேர்ந்தது. பகல்வேளையில் அரச அதிகாரிகளைக் காண நேர்ந்தால் தங்களிடம்

நல்லாட்சிக்கான அறிவு இருப்பதைப் பிடிங்கிக் கொள்வதால் மக்கள் அதிலிருந்து தப்ப வேண்டியுமிருந்தது.

மேற்குறித்த நிலைப்பாடு காரணமாக முழுநாட்டிலும் மக்கள் வாழ்வு சிக்கலாக மாறியிருந்தது.

ஆனாலும் அதிருப்தி பரவிச் சென்றது. இந்த அவல நிலையை தொடர்ந்தும் பார்த்திருக்க முடியாத ஒரு விருட்ச தேவதை அரசு இருப்பிடத் திற்குச் சென்று, இதுகாலவரையில் ஆட்சிபீடமேறிய அரசர்கள் ஆண்டு தோறும் தனக்குச் செய்த பூஜைகள் இப்பொழுது கைவிப்பட்டுள்ளதையும், அரசனின் அதற்ம ஆட்சி பற்றி இவ்வாறு எடுத்துக்கூறியது.

“அரசு பெருந்தகையீர்! இந்த நாட்டு அரசர்களால் வருடாந்தம் பூஜைக் கப்பட்ட விருட்ச தேவதை நான் இருந்தும் தாங்கள் அந்தப் பாரம்பரியத்தை நீண்ட காலமாகக் கைவிட்டுள்ளீர்கள். இப்பொழுது தங்களது ஆட்சியும் மிகவும் அந்தியான நிலைக்கத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. அதனால் ஒரு வநாட்கூடத் தாமதிக்காது தச தர்மப்படி நல்லாட்சியை முன்னெடுக்க மனம் கொள்ளவும்” இவ்வாறு கூறிய தேவதை அங்கிருந்து மறைந்து விட்டது.

விருட்ச தேவதையின் எச்சரிக்கையால் பீதிக்குள்ளான அரசன், நாப்தன் ஆட்சியை தற்காலிகமாக அமைச்சர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு தனது முதன்மைப் புரோகிதருடன் மாறுவேடம் பூண்டு அரச வாசஸ்தலத்திலிருந்து வெளியேறி மக்களை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கினார். ஓர் ஊரில் தனது காலில் தைத்த முள்ளினால் வேதனைக்குள்ளான முதிர்ந்த விவசாயி ஒருவர் இவ்வாறு கூறியது அரசனின் காதில் விழுந்தது.

“இன்று என்காலில் முள் தைத்து வேதனைப்படுத்துவது போல், இந்த நாட்டு அரசனும் யுத்தத்தின்போது எதிர்த்தரப்பு வீரரின் அம்பு தைத்து வேதனைப்பட்டும்.”

முதிய விவசாயியின் கூற்றைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த புரோகிதர் இவ்வாறு கேட்டார்.

“என்னடாப்பா இது? உன் காலில் முள் குத்தியதற்கு இந்தநாட்டு மன்னன் பலியாவது எப்படி? நீ வீட்டுக்குப் போய்வரும் பாதையையும் அரசனா செய்து தரவேண்டும்?”

அதற்கு முதிய விவசாயி “எனக்கு இந்த வீட்டைச் சுற்றி, முள்வேலி போட-

நல்லாட்சிக்கான அறிவு நேர்ந்திருப்பது அதற்ம் ஆட்சியால்தான். பகலில் அரசு அதிகாரிகளாலும் இரவில் திருப்பட்டத்தாலும் நாங்கள் துண்பப்படுகிறோம். எங்கள் சாமான் சட்டுக்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளத்தான் வீட்டைச் சுற்றி மூளையே எழுப்ப வேண்டி நேர்ந்துள்ளது. நாட்டில் நல்லாட்சி இல்லாததால் தான் நாட்டிலே இவ்வாறு திருப்பகள் மலிந்திருக்கிறார்கள்" என்றான்.

"இந்த மனிதன் சொல்வது உண்மையா?" கேட்டுக் கொண்டிருந்த அரசன் புரோகிதனிடம் கேட்டான்.

"நாங்கள் இன்னும் கொஞ்சம் தேடிப் பார்ப்போம் அரசே" புரோகிதர் சொன்னார்.

மீண்டும் அவர்களது பயணம் ஆரம்பமாயிற்று.

அடுத்த ஊரில் விறகு பிளாந்து தனது இளம் யுவதிகளை வாழுவைக்கும் ஒரு முதிர்ந்த தாயை சந்தித்தனர். தனது பெண்பிள்ளைகளை உரிய காலத்தில் திருமணம் செய்து கொடுக்க முடியாததால் அவள் கவலைக்குள்ளாகியிருந்தாள். காமுகர்களால் பிள்ளைகளுக்கு தொல்லை ஏற்படுமென்பதால் வீட்டைவிட்டுச் செல்லவும் முடியவில்லை. அவள் கீரை பிடுங்கப் போய் கால் தடுக்கிவிழுந்து, கண்ணீர் நிறைந்தபடி நிற்பதை அரசனும் புரோகிதரும் கவனித்தனர்.

"இந்த நாட்டு அரசனின் அதற்மத்தின் விளைவு இது. வளர்ந்த பெண்பிள்ளைகளை விட்டுவிட்டு வெளியே செல்ல முடியாததால்தான் நான் இவ்வளவு கசல்டப்படுகிறேன். ஐயோ இந்த அரசன் சீக்கிரம் செத்துப் போவானென்றால்.... அவன் இறந்த பின்புதான் எனக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் சந்தோஷமாக இருக்கக் கூடிய காலம் வரும்" அவள் மனக் கக்கிசத்தைக் கொட்டினாள்.

முதியவளின் கதையைக் கேட்ட புரோகிதர், "என்ன பெண்ணே மகள் மாருக்கு மாப்பிள்ளை தேழத் தரவேண்டியதும் அரசனா?" என்று கேட்டார்.

"இல்லை நாட்டின் அரசன் நேர்மையற்றுப் போகும் போது இரவு பகலாக நாங்கள் கசல்டப்படுகிறோம். அரசு ஊழியர்களாலும் கள்வர்களாலும் காமுகர்களாலும் எனது பிள்ளைகளைப் பாதுகாப்பது அப்படி லேசான காரியமா?"

"இந்தப் பெண் சொல்வது உண்மையாயின் நாங்கள் போய்

நல்லாட்சிக்கான அறிவு தவறுகளைத் திருத்திக் கொள்வோம்”- எல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அரசன், புரோகிதரிடம் ரகசியமாகக் கவினான்.

இருவரும் வரும்பொழுது வயல்வேலையின் போது கலப்பைப்பட்டு மாட்டின்கால் பழுதாகியதால் நடக்கமுடியாத நிலையில், அந்த விவசாயி சித்துக் கொண்டிருந்தான்.

“கலப்பை பட்டு மாட்டால் நடக்கமுடியாததுபோல், அதற்ம ஆட்சி நடாத் தும் அரசனும் யுத்தத்தின்போது எழியின் ஆயதங்களால் பாதிக்கப்பட்டும்”

விவசாயின் கதையைச் செவியற்ற புரோகிதன் “நீ எதற்காக அரசன் மீது கோபப்படுகிறாய்? மாட்டின் கால் கலப்பை பட்டுப் பழுதாகியதற்கு அரசன் என்ன செய்ய?” என்று கேட்டான்.

அதற்கு விவசாயி

“புரோகிதரே! அதற்ம அரசைத் திட்டும் போது உங்களுக்கு ஏன் கோபம் வருகிறது? நான் மட்டுமென்ன நாட்டு மக்கள் எல்லோரும்தான் அரசனைத் திட்டுகிறார்கள். மாட்டின் காலில் கலப்பையே மோது வைத்தது நான்லூ. எனது மனைவி சாப்பாடு கொண்டு வரும்போது, கள்ளர்கள் பயங்காட்டி அதனைப் பறித்துள்ளார்கள். திரும்பவும் சமைத்துத்தான் அவள் சாப்பாடு கொண்டுவந்தாள். அவள் கொண்டுவரச் சணங்கியதால் பசியால் கணைத்துப் போயிருந்த நான், மாட்டுக்குக் கோபத்தில் அடித்தேன். அதனால் குழம்பியமாடு ஓடிப்போகும் போதுதான் கலப்பையில் கால் குத்தியது. இந்தத் தவறுக்கு பங்கான அரசனைல்லோ வகை சொல்ல வேண்டும்” என்றான்.

இதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அரசன் மிகுந்த பின்னடைவுக்கு ஆளானார். மீண்டும் வரும்போது இன்னொரு நிகழ்வைக் கண்ணுற்றனர்.

இந்தையன் எருமை மாட்டிடம் பால் கறந்து கொண்டிருக்கும் போது, அது குழம்பிப் போய், பால் முட்டிக்கு உதைத்துவிட்டு, இடையனுக்கும் குத்திவிட்டு காட்டுக்குள் ஓடியிருந்தது. நடந்ததை இடையனிடம் விசாரித்தபோது அவன் அரசனைத் திட்டத் தொடங்கினான்.

குறுக்கிட்ட புரோகிதன் “நீர் பெரும் மடையன். இந்த நிகழ்வுக்கு அரசன் எப்படிக் காரணமாவார்? எருமை மாட்டில் பால் கறக்கும்போது இப்படி நடக்கலாமென்று நீர் அறிந்திருக்கவில்லையா?” என்று கேட்டான்.

“அரசனின் அதற்மத்தால் மக்களும் அதே நிலைக்குள்ளாகி சின்ன

நல்லாட்சிக்கான அறிவு விடயங்களுக்கும் குழப்பம் செய்கிறார்கள். அவர்களை சுமுகப்படுத்த அரசு துறப்பினர் ஊருக்கு வருகிறார்கள். அவர்கள் பால் கொண்டு வருமாறு என்னை நெடுகே நிர்ப்பந்திக்கின்றனர். எனது மாட்டுப்பட்டியில் நிறையப் பால் கிடைப்பதில்லை. இதனால் தான் எனக்கு எருமை மாட்டிலிருந்து பால் கறக்க நேர்ந்தது. அரசன் தார்மீகமாக நடந்து கொண்டால் இப்படியான நெருக்குதல் கள் எங்களுக்கேற்படாது” விவசாயி விளக்கமளித்தான்.

“இந்த இடையென்சொல்வது உண்மை. நாங்கள் மாலிகைக் குச் சென்று தசதர்மத்தின்படி ஆட்சி செய்யத் தொடங்குவோம்” - என்று அரசன் புரோகிதனின் காதில் சூக்குசுத்தான்.

மீண்டும் வரும்வழியில் அரசனுக்கு இன்னாரு விடயத்தை அறிய முடிந்தது. அரசு பாதுகாப்பு அதிகாரி ஒருவர் தனது வாஸள வைக்க ஒரு உறை செய்வதற்கு, பசுக்கண்று ஒன்றைக் கொண்று அதன் தோலை உரித்துக் கொண்டு சென்றிருந்தான். தனது கண்று இறந்ததால் பசு அதனருகே அமர்ந்து வேதனையில் குத்திக் கொண்டிருந்தது.

அங்கு கவுழிருந்தவர்கள், “இந்த அப்பாவி பசுவுக்கு நடந்தது, ஒருநாள் இந்த நாட்டு அரசனுக்கும் நடக்க வேணும்” - என்று கவுழியது அரசன் காதில் விழுந்தது.

“ஏன் அரசன் மேல் குற்றம் சுமத்துகிறீர்கள்?” - புரோகிதன் சனத்திடம் கேட்டார்.

நல்லாட்சிக்கான அறிவு

“அரசு அடியாட்கள் உலவுவது அரசனுக்கு எதிரானவர்களைக் கொல்லுதற்கு. அரசு ஊழியர்களால் உயிரினங்களுக்குக் கூட கீப்படி நடப்பது அதனால்தான். தார்மீக அரசாயின் மக்கள் குழப்பம் செய்யமாட்டார்கள். அரசர்கள் ஊருக்குள் உலாவருவதுமில்லை. அப்போது மக்களுக்கு மட்டுல்ல, விலங்குகளுக்கும் சுதந்திரமாக வாழலாம்”- என்று கூறினர்.

தன்னைப் பற்றி மிகுந்த கோபத்தோடு அரசன் புரோகிதருடன் வரத் தலைப்பட்டான். வரும் வழியில் நீர் வற்றிய சிறு குளமொன்றில் காகங்கள் தவணைகளைப் பிடித்துண்பதை அரசனும் புரோகிதனும் கண்ணுற்றனர். காகங்களிடமிருந்து உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள, மரண பயத்தோடு தூஷுடித்த தவணையொன்று இவ்வாறு கூறிற்று.

“கூரான அலகினால் கொடும் காகங்கள் எங்களைக் கொன்று புசிக்கின்றன. இந்த நாட்டு அரசனும் ஒருநாள் இவ்வாறு எதிரிகளின் கையினால் கொல்லப்பட்டும்”

தவணைகளின் கதையைக் கேட்ட புரோகிதர் “தவணைகளே! அரசன் மக்களையே ஆட்சி செய்கிறான். இனி அரசனின் செயற்பாடுகள் எப்படி காகங்களையும் தவணைகளையும் பாதிக்க முடியும்?”

“புரோகிதரே! நாங்கள் ஓர் உண்மையைச் சொல்கிறோம். அரசன் நேர்மையான ஆட்சி செய்தால் உரிய காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு மழை கிட்டி அவர்கள் விவசாயம் செய்வர். உரிய அறுவடையும் கிடைக்கும் தங்களின் அறுவடையின் ஒரு பகுதியை காகங்களுக்கும் கொடுப்பார்கள். அப்படி நடக்கும் போது அவை எம்மைக் கொன்று சாப்பிடப் போவதில்லை”

தவணைகளின் கதையைக் கேட்ட அரசன் புரோகிதரிடம் இவ்வாறு சொன்னான்.

“அதற்ம அரசர்களை தவணைகள் கூடச் சபிக்கின்றன”

மீண்டும் தலைநகர் சென்ற அரசன் அன்றுமுதல் பத்துராஜ தர்மங்களுடன் அரசாட்சியை நடாத்த ஆரம்பித்தார்.

வினக்கம்

1. இக்கதையில் இடம்பெறும் கதாபாத்திரம் முகம் கொடுக்கும் எதிர்பாராத பிரச்சினைகளுக்குக் காரணம் அரசனின் மோசமான நிலையே என அவர்கள் எழுப்பும் குற்றச்சாட்டுப் பற்றி உமது வாதம் என்ன?
2. மோசமான அரசனை சகலரதும் வெறுப்புக்கு ஆளான அவரிடம் நல்ல அடையாளம் எதையேலும் காண முடிகிறதா?
3. நல்லாட்சியின் அவசியத்தை வலியுறுத்த இக்கதை தரும் பலம் என்ன?

வினியறுத்தல்

- ★ நானே நல்ல மேய்ப்பன். நல்ல மேய்ப்பன் ஆடுகளுக்காகத் தன் ஜீவனைக் கொடுக்கிறான்.

மேய்ப்பனாயிராதவனும், ஆடுகள் தனக்குச் சொந்தமல்லாதவனுமான கூலியாள் ஒநாய் வருவதைக் கண்டு ஆடுகளை விட்டு ஒடிப் போகிறான். அப்பொழுது ஒநாய் ஆடுகளைப் பிடித்துச் சிதறடிக்கும்

- புனித பைபிள்
யேசுநாதர்

- ★ பயப்பட வேண்டாம். உண்மையற்றவை இருந்தாலும் நிலைப்பதில்லை. உண்மை எப்பொழுதும் நிரந்தரமாகவிருக்கும். அதை அழித்து விடமுடியாது.

- பகவத்கீத

17. சங்கீதக் கலைஞரை வரவேற்றல்

இலக்த்தில் மிக இனிமௌயான குருவுக்குரியவர் என்று சொல்லத்தக்க பெரும் சங்கீத வித்துவான் ஒருவரை தனது நாட்டுக்கு வருமாறு ஓர் அரசன் அழைப்பு விடுத்தான். அதேபோன்று அந்நாட்டு மக்களுக்கும் அந்த அடிர்வ சங்கீதக் கச்சேரியைக் கண்டுகளிக்க வருமாறும் அறிவித்தான்.

இந்த நகரத்தில் ஒரு தூறவியும் வாழ்ந்து வந்தான். குறிப்பிட சங்கீத வித்துவானை எவ்வாறு வரவேற்க வேண்டும் என்பது தொட்பாக ஆலோசனை பெற வேண்டியிருந்ததால் அரசன் தூறவியை அந்தித்தார்.

“என்னிடமுள்ள மிகச் சிறந்த ஆடையை அணிந்தபடி பிரதான நுழை வாயிலிருக்கிறேன் என்று வரவேற்றது நல்லதா?” - அரசன் இவ்வாறு கேட்டான்.

“பிரதான வாயிலிருந்து துங்கமுளாம் பூசிய குதிரை வண்டியில் அவரை அரசமாளிகைக்கு என்னால் அழைத்து வர முடியும்” மேலும் அரசன் கவரினான்.

“இல்லை நீங்களும் உங்கள் துநிர்க்களும் வேலைக்காரர் அணியும் சாதா ராண உடையனிந்து கொள்ளுங்கள். அவரை குதிரை ஒன்றில் அமர்த்தி பிரதான வாயிலிருந்து தூக்கிக் கொண்டு வாருங்கள்” தூறவி ஆலோசனை கவரினார்.

சங்கீத வித்துவான் நகரத்திற்கு வந்தார் அங்கு அரசனைக் கண்டு கொள்ள முடியாததால் சற்றே கோட்டிற்குள்ளானார். சிலவேளை அரசமாளிகை வாயிலில்

நல்லாட்சிக்கான அறிவு என்னை வரவேற்க வரக்கூடுமென்று வித்துவான் என்னினார். அவ்வாறு நினைத்தவர் அந்தக்குறியீடில் அமர்த்தார்:

அரசுமாளிகையின் முன்னால் அரசனும் அவரது புத்திரர்க ஞம் சங்கீத வித்துவானை ஈடுபடுவதற்கு குதிரையைக் கீழே வைத்தனர்.

“வாருந்கள் எனது மானிகைக்கு நான் உர்க்களை அன்டன் வரவேற்கிறேன்” அவ்வாறு கவரிய அரசன் இருக்கும் கூப்பிவணங்கினான்.

“அப்படியன்றால் நீங்கள்தான் அரசனா?” சங்கீத வித்துவான் விப்புன் கேப்பார்.

“நான் உங்களது சேவகன் போல் அலங்கரித்துக் கொண்டேன்” அரசன் தாழ்மையாகக் கவரினான்.

சங்கீத வித்துவானுக்கு மிக்கப்பரிய மரியாதை ஏற்பட்டு அவரது கால்களை எப்பிடித்து அவரை வணங்கினார். அன்று அந்த சங்கீத வித்துவான் இதற்கு முன் என்றுமே பாயியிராத இளையையான பால்களை அரசனதும் மக்களதும் முன்னால் பார்தனார்.

மூலம்: Timeless Wisdom

விளக்கம்

1. சிற்றத கலைஞர் ஒருவனுக்கு உயர்ந்த கெளரவம் ஆட்சியாளரால் என் வழங்கப்பட வேண்டும்.
2. சங்கீதக் கலைஞருக்கு உயர்கெளரவம் வழங்குவதால் அரசனின் அபிமானம் குறைவதாக நீர் கருதுகின்றா?
3. கலாசார செயற்பாட்டாளர்கள் சமூக முன்னேற்றத்திற்காக வழங்கும் பங்களிப்பு தொடர்பாக உங்கள் மதியிட்டு என்ன?

விவியறுந்தல்

- ❖ முதல்வராக வரவிரும்புவர் எப்பொழுதும், கடைசி நபர் உள்ளிட்ட அனைவருக்கும் சேவகராகவேண்டும்.
- ❖ விருந்தாளியை ஏற்று தமது வீட்டு வாயில் வரை அழைத்துச் செல்வது சமய நெறியின் ஒரு பகுதியே

புனித ஸையின்,
யேசுநாதர்

-அல்லறதீஸ்,
முகம்மது நபிகள் நாயகம்

18. ஞானம் நினைந்தவன்

கவர்ச்சியாக ஆடையணி செப்பதில் விருப்பம் மிகுந்த கட்டளம் அரசனாருவனுக்கு ஞானம் நினைந்த அப்சியாளனாக பிரிர வேண்டிய தேவையிறந்தது. இருந்தும் அவருக்கு எல்லா இபங்களிலும் ஞானமுடையவர்கள் ஆசையற்றவர்களாக ஆடப்பறமற்றவர்களாகவே காணப்பட்டனர். இது சம்பந்தமாக தெளிவேற்படுத்திக்கொள்ள அரசன் ஆலோசகர்ஒருவரை அமைத்தான்.

“ஏன் நீங்கள் களிமண் பாத்திரங்களில் வைன் ஊற்றி வைக்கிறீர்கள்?” - என்று ஆலோசகர் இளம் அரசனிடம் கேட்டார்.

“அப்படியன்றி வேறு எவ்வாறு அதனை வைத்துக்கொள்ள முடியும்?” அரசன் திருப்பிக் கேட்டான்.

“உங்களைப் போன்ற செல்வம் மிகுந்த அரசன் ஒருவன் அதனை தங்கம், வெள்ளி போன்றவற்றால் முனையிடப்பட பாத்திரங்களில் அல்லவா ஊற்றி வைக்க வேண்டும்?” என்று ஆலோசகர் தெரிவித்தார்.

ஆலோசகரின் கதையால் இளம் அரசன் திக்குமுக்காடிப் போனான். நான் கேட்ட கேள்விக்குப் பதிலாக, ஆலோசகர் வைன் தொட்பான விடயத்திற்கு வந்தது ஏனென்று அவரால் யோசித்துப்பார்க்க முடியவில்லை. அதன் பின்னர்

நல்லாட்சிக்கான அறிவு அரசன் மாளிகையிலிருந்த களிமண் பாத்திரங்களை அகற்றிவிட்டு, தங்கம், வெள்ளி முஸாமிட்ட பாத்திரங்களில் வைவனை நிரப்புமாறு ஆணையிட்டார்.

சில வாரங்களின் பின் வைன் முழுவதும் புளிப்புச் சுவையாக மாறியிருந்தது. அப்பொழுது அரசன் ஆலோசகரை அழைத்து, இப்படித் தவறான ஆலோசனை வழங்கியது பற்றி குற்றம் சமத்தினார்.

“பெருந்தகையீர், நல்ல பெறுமதியானவற்றை எனிமையான சாதாரண பாத்திரங்களிலேயே வைத்திருக்க வேண்டும் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதே எனது தேவையாகவிருந்தது” - ஆலோசகர் பதிலளித்தார்.

அரசன் உடனடியாகச் சென்று அணிந்திருந்த பெறுமதியான ஆடை களைக் கலைந்துவிட்டு எனிய உடைகளை அணியவும், அதன் பின் ஆபம் பர மாளிகையைவிட்டும் சாதாரண இருப்பிடமொன்றை தெரிவு செய்து கொள்ளவும் தீர்மானித்தான். அரசனின் அத்தீர்மானம் காரணமாக அரசனின் கொரவும் பொதுமக்கள் மத்தியில் தீவிரமாக வளர் ஆரம்பித்தது.

மூலம்: Timeless Wisdom

வினாக்கல்

1. இந்த இளம் அரசன் எதிர்கொண்ட விடயம் தொடர்பாக உமது நேர், எதிர் கருத்துக்கள் யாவை?
2. மிகவும் புத்திசாலியான ஆட்சியான் மிகவும் எனிமையாக நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்பது பற்றி உமது கருத்து என்ன?
3. சமகால இலங்கையில் நல்லாட்சியை வலுப்படுத்த இக்கதை தரும் வலியுறுத்தல் எந்தளவு சாதகமானது?

விடியறுத்தல்

- ★ மனதை கட்டுப்பாட்டுடன் நடாத்த தெரியாத மனிதன் மிகும் போன்றே செயற்படுவான்.

- பகவத்கீதை

- ★ சுத்தியுதின் மீது பற்று வையுங்கள் சுத்தியம் நற்செயலை ஞாக்கி உங்களை இட்டுச் செல்லும். நல்ல செயல்கள் உங்களை சுவர்க்கக்த்திற்கு அழைத்துச் செல்லும். பொய், கெட்ட நடத்தைகள் உங்களை நரகத்திற்கு வழிநடாத்தும்.

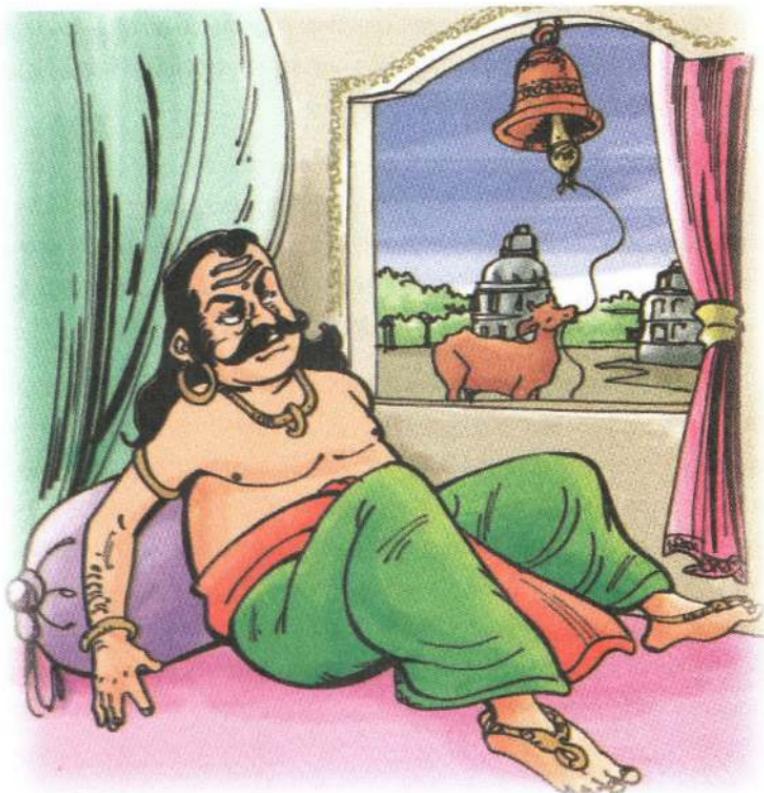
- அல்லுதீஸ்

முகம்மது நபிகள் நாயகம்

19. அரசனின் மணி

நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேற்பட்ட காலம் இலங்கையை ஆட்சி செய்த எலார மன்னனின் தார்மீக ஆட்சி இலங்கை வரலாற்றில் மிகவும் பிரபலமானது.

எலார மன்னன் தனது ஆட்சிக்காலத்தில் பொதுமக்கள் தன்னோடு

நல்லாட்சிக்கான அறிவு நெருங்கிவருவதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். தனது துண்பதுயராங்களை இலகுவாகத் தெரிவிக்கக் கூடிய வகையில் தமது படுக்கையருகில் மணியான்றைத் கட்டி அதன் கயிற்றை வாயில்வரை இழுத்துத் தொங்கவிட்டிருந்தான்.

ஒருநாள் அரசனின் மகனும் மகளும் திஸ்ஸவாயியைப் பார்ப்புதற்காக வண்டியில் பயணிக்கையில், தாயின் அருகே படுத்திருந்த பசுக்கள்றின் கழுத்திற்கு மேலாக வண்டி திருப்பப்பட்டது. அது இறந்துவிட்டது. தனது குட்டி இறந்ததால் அதிர்ச்சிக்குள்ளான மாடு அரச மாளிகையருகே வந்து மணியடித்தது.

மாடு கயிறிழுத்து மணியடிப்புதன் காரணத்தைத் தேழிப் பார்த்த அரசன், நடத்துள்ளதைக் கேள்வியுற்று பசுவின் முறைப்பாட்டுக்கு நீதி செலுத்துமுகமாகத் தனது மகளான இளவரசனை வண்டிச் சக்கரத்திற்கு கீழாக்கி உயிர் பிரியச் செய்தான்.

இன்னொரு சமயம் பனைமரக் கூட்டில் சின்னச் சிறு விரித்த தனது குஞ்சை பாம்பு தீண்டியதால் கவலடையந்த பறவையென்று அரசனின் மணியை ஓலிக்கச் செய்தது. அதற்கான காரணத்தை தேழியறிந்த எலார மன்னன் பாம்பைப் பிடித்துக் கொண்டுவந்து அதன் வயிற்றைக் கிழித்து பறவையை விடுவித்து, பாம்பை மரத்தில் தொங்கவிட்டான்.

மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில் வயதான பெண் ஜொருத்தி நெல் காயவிடுவதற்காக வைத்திருந்தபோது எதிர்பாராத மழையினால் நன்றைத்து போனதால் சோகத்திற்குள்ளாகி அரசனின் மணியை அதிர்ச் செய்தாள். மூதாட்டிக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்திற்கு நியாயம் வழங்க அரசன் சிந்தித்தான். தான் அரசநாயகனாக தார்மீக ஆட்சிநடாத்துகையில் காலப் பொருத்தமாக மழை பெய்ய வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தான். இது ஏற்கப்பட்டு குறித்த ராஜதானியில் உரிய நேரத்தில் மழைபெய்ய வேண்டுமென கடவுள் பணித்தான். இதன்படி பகல் வேளையில் மழை பெய்யாமல் வாரம் ஒரு தட்டை இரவில் மாத்திரம் மழை பெய்தது.

மூலம்: மஹாவம்சம்

நல்லாட்சிக்கான அறிவு

வினாக்கள்

1. இச்சம்பவங்களினுடோக எலார அரசனின் நல்லாட்சியின் எக்குணாம்சம் வெளிப்படுகின்றது?
2. முறைப்பாட்டு மணியோசை மூலமாக அரசன் நடாத்திச் சென்ற மக்கள் தொடர்பாடல் முறையை இன்றைய ஆட்சியாளன் எவ்வாறு பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்?
3. தற்கால ஆட்சியாளர்களுக்கு இந்த வரலாற்றுக் கதை தரும் ஆதரவுப் படிப்பினை என்ன?

வினியூக்கல்

- ★ அரச மட்டத்திலுள்ளவர்கள் செய்வதையே சாதாரண மக்களும் பின்பற்றுவர். அவர்களது வாழ்க்கை முறையையே உலகமும் முன்னெடுக்கும்.

பகவத்கீதை

- ★ முரண்பட்டுச் செல்லாமல் உண்மையான தர்மத்தாலும் சமாதானத்தாலும் அடுத்தவனை வெற்றியோ தோல்வியோ அடையச் செய்வன், தார்மீக நீதியாளன் என்பது வெளிப்படையானதே.

- ஹும்மபதம்
கௌதமபுத்தர் பெருமான்.

20. அரசனின் நல்லாட்சிச் சிந்தனை

மஹஸன் மன்னின் சிரேஷ்ட அமைச்சர்களில் ஒருவர்தான் மேகவர்னாபய. அரசாட்சி சம்பந்தமான தொடர்புபோல் மிகவும் நெருக்கமான நட்புறவு இருவரிடையேயும் நிலவியது. இருந்தும் மஹஸன் மன்னன் மகாவிகாரையை நிற்மூலமாக்கிய விடயத்தில் கடும் அதிருப்திக்கும் கோபத்திற்கும் ஆளாகிய அமைச்சர் மேகவர்னாபய, அரசனிடமிருந்து விலகி மலை நாட்டுக்கு தப்பிச் சென்றார்.

மஹஸன் மன்னனுக்கு எதிராக கிளர்ச்சியான்றை நடாத்த யோசித்த அமைச்சர் மேகவர்னாபய அதற்காக சேனை யொன்றைத் தயார்ப்படுத்தி, தூரதிஸ்ஸ வாவிக்கருகே கூடாரமடித்துக் கொண்டார்.

தமது சிரேஷ்ட அமைச்சர் தனக்கெதிராகக் கிளர்ச்சி செய்யத் தயாராவதைத் தெரிந்து கொண்ட மஹஸன் அரசன் தனது சேனையையும் ஒழுங்குபடுத்தி அந்த வாவியின் மறுபக்கமாக கூடாரம் அமைத்துக் கொண்டான்.

அன்றைய உணவாக மேகவர்னாபய அமைச்சருக்கு மலை நாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட மிகவும் சுவையான மாபிச உணவும்

நல்லாட்சிக்கான அறிவு பானமும் தயார் செய்யப்பட்டிருந்தது. தனது உணவுக்காக தயாரிக்கப்பட்டிருந்த சுவையான உணவு, பானங்களைக் கண்ணுற்ற அமைச்சருக்கு, தானும் அரசனும் முன்பு கலந்து கொண்ட விருந்துபசாராங்கள் ஞாபகம் வந்தன. அதனாடாக தானும் அரசனும் நட்புறவைப் பேணியவிதம் ஞாபகத்தில் எழுந்தது. அரசன் இல்லாமல் இந்த ஆகாரத்தை தனித்து அனுபவிக்க இயலாத நிலையை அமைச்சர் உணர ஆரம்பித்தார். தான் இந்த உணவை கொண்டுபோய் அரசனுடன் ஒன்றாக சாப்பிடவேண்டுமென்று அமைச்சர் தீர்மானித்தார்.

அமைச்சர் மேகவர்ணாபய அந்த உணவை எடுத்துக் கொண்டு தனியே அரசனின் முகாமுக்குச் சென்றார். அமைச்சர் வருவதைக் கண்டு அரசசேனை குழப்ப நிலைக்குள்ளாகியது. சேனையை குழப்பமடைய வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொண்ட அமைச்சர், தான் அரசனைச் சந்திக்க வருவதாக தகவல் கொடுக்குமாறும் கேட்டுக் கொண்டார். அமைச்சரின் வேண்டுகோளை ஏற்ற அரசன் மந்திரிக்கு தன்னைச் சந்திக்க அனுமதி வழங்கினார்.

அரசனைச் சந்தித்த அமைச்சர் அரசனோடு அளாவளாவியதைத் தொடர்ந்து, கொண்டு வந்த மாமிச உணவையும் அரசனோடு அனுபவித்து, சுவையான பானத்தையும் பருகினர். இதற்கிடையில் அரசன், அமைச்சர் தனக்கெதிரானது பற்றிக் கேள்வி எழுப்பினார்.

“ஏன் நீர் எனக்கெதிராக சண்டை செய்ய தீர்மானித்தீர்?”

“நீங்கள் மகா விகாரையை உடைத்து நாசமாக்கியதால் தான்” என்று அரசனின் கேள்விக்கு அமைச்சர் பதிலிறுத்தார்.

“நான் அந்த விகாரையை திரும்பவும் கட்டிக் கொடுப்பேன். நான் செய்த தவறுக்காக மன்னிப்புக் கோருவேன்” என்றார் அரசன்.

“நல்லது மன்னிப்புத் தருகிறேன். அப்படியென்றால் நான் சண்டையைக் கைவிட தீர்மானிக்கிறேன்” என்றார்.

நடைபெறவிருந்த பெரும் யுத்தம் அத்தோடு முற்றுப்பெற்றது. மஹஸன் அரசன் அதன்பின்புதனது சேனையை அழைத்துக்கொண்டு

நல்லாட்சிக்கான அறிவு மாளிகை நோக்கிப் புறப்பட்டார். மகாவிகாரையைக் கட்டியெழுப்புவு தற்கான மூலம் பொருட்களைப் பெற்றுக் கொடுப்பதற்காக மேகவர்ணாபய அமைச்சர் தொடர்ந்தும் தங்கி நின்றார்.

மூலம்: மஹாவம்சம்

வினாக்கள்

1. அரசனின் எந்த நல்லாட்சிப் பண்பால் நடைபெறவிருந்த நாசம் தவிர்க்கப்பட்டது?
2. மன்னிடம் பெறக்கூடிய எடுத்துக்காட்டைக் கூறமுடியுமா?
3. மேகவர்ணாபய அமைச்சர் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்த முடிவுகள் பற்றி உமது மதிப்பீடு என்ன?

விடியறுத்தல்

- ★ யுத்தத்தில் ஓர் இலட்சம்பேரர் வெற்றி கொள்பவன்ல்ல, தனது ஆத்மாவை வெல்பவனே உண்மையான வெற்றியாளன்.

தம்மபதம்
- கௌதம புத்தர் பெருமான்

- ★ சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவனே பாக்கியசாலியாவான். அவர்கள் கடவுளின் புத்திரர்களென்று சொல்லத்தக்கவர்கள்.

உண்மைக்காகத் துன்பப்படுவோன் பாக்கியவான்களே. சொர்க்கம் அவர்களுடையதே.

புனித பையிள்.
இயேசுநாதர்

நல்லடீக்கான அறிவு

நல்வாழ்வுக்கான, புதுவாழ்வுக்கான, சகவாழ்வுக்கான, நல்லாட்சீக்கான அறிவு, என்ற வரிசையிலான மேற்படி நான்கு நூல்களின் மூலம் முன் வைக்கப்படுவது யாதெனில், கின்று நாகரிகமான மனதை சமூகமொன்றை உருவாக்கத் தேவையான சிந்தனை வழியிலான, மூன்மொழியிலான, கலாசார ரீதியான, உருவாக்கப்பட வேண்டிய புதிய புத்தாக்கங்களையும், மாற்றுங்களையும் ஏற்படுத்துவதில், மனதை கிணத்தின் மானுட...சமய... கிளக்கிய பலத்தினுள்.. பினைந்துள்ள பொது... அகில... மனதை சிந்தனைக் கோலங்களும்... பிரயோகங்களும், தற்கால கிளங்கைச் சமூகத்தின் சவால்களை வெற்றி கொள்வதை சமுகமயமாக்கும் ஒரு முயற்சியாகும்.

கலாநிதி.ட்யூட்டர் வீரசிங்க
பொதிப்பு
ஸ்ரீபாலி பிடம்
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்.

giz

ISBN 978-955-184868-2

TP 139-01-2011-20-T

THOTHANNA PUBLISHING HOUSE

Uswewa Road, Anamaduwa, Sri Lanka.

Telephone: 032-2263446
E-mail: thothanna@yahoo.com

